บทที่ 4 พระเจ้าในพระคริสต์

บทนี้เราจะพิจารณาต่อในหัวข้อการเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียวตามพระคัมภีร์ ถ้าเราอยากจะมีส่วนร่วมในการประกาศอีซา[1] (ชื่อโครงการของคริสตจักรที่จะประกาศพระกิตติคุณกับชนมุสลิม) เราจำเป็นต้องสังคายนารากฐานพระคัมภีร์ของเราและมีความเข้าใจที่ชัดเจนและมั่นใจกับความเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียว ผมพยายามย่อเนื้อหาทั้งหมดของการเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียวตามพระคัมภีร์ให้กระชับ แน่นด้วยเนื้อหาสำคัญและกระจ่างชัดที่แม้แต่เด็กก็สามารถเข้าใจประเด็นพื้นฐานนี้ได้ ผมจะแสดงให้เห็นโดยที่ไม่ต้องเป็นนักวิชาการก็เข้าใจเรื่องนี้ได้

ผมได้ใช้เวลาปีกว่า ๆมานี้ศึกษาพระคัมภีร์ทุกตอนที่เกี่ยวข้องกันและถ้าจะเขียนให้ครบถ้วนก็คือได้รวบรวมงานแบบวิชาการมากที่เกี่ยวเนื่องกับภาษากรีกและภาษาฮีบรู ซึ่งผู้ที่ไม่ได้รับการฝึกฝนมาจะเข้าใจได้ยาก ดังนั้นผมจึงเข้าเฝ้าพระเจ้าเพื่อหาวิธีที่จะนำเสนอความเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียวตามพระคัมภีร์ให้ง่าย ๆที่แม้แต่คนโง่เขลาก็ไม่สับสนโดยจะใช้การเปรียบเทียบของพระคัมภีร์เดิม

ความสับสนกับพระนามของพระเจ้า

ในสามบทที่ผ่านมา เราเห็นว่าพระนามของพระเจ้าในพระคัมภีร์ก็คือ “ยาห์เวห์” ยาห์เวห์ถูกแปลในพระคัมภีร์ภาษาจีนว่า “เยโฮวาห์” (เยเหอหัว)[2] ชื่อที่ไม่ได้ปรากฏอยู่ในพระคัมภีร์และแม้แต่ในคริสตจักรจนเมื่อไม่กี่ศตวรรษมานี้เอง เนื่องจากคำว่าเยโฮวาห์ไม่ใช่คำที่ถูกต้องตรงตามพระคัมภีร์ เราจึงต้องหาคำทับศัพท์ที่ถูกต้องของ “ยาห์เวห์” ตอนนี้เราสามารถทับศัพท์ยาห์เวห์ในภาษาจีนไปก่อนว่า “ย่าเหว่ย”[3] (亚伟) จนกว่าเราจะพบทางเลือกที่ดีกว่านี้ คำนี้ประกอบด้วยอักษร “亚” (ในคำ 亚洲[4]) และ “伟” (ในคำ 伟大[5])

ผู้อ่านภาษาจีนจะคุ้นกับ “เยเหอหัว” (เยโฮวาห์) แต่เราต้องการคำที่ใกล้เคียงกับการออกเสียงในต้นฉบับภาษาฮีบรู ที่สำคัญยิ่งกว่านั้นก็เพราะว่าคริสเตียนโดยทั่วไปไม่รู้ว่าพระนามของพระเจ้าคืออะไร ดังนั้นพวกเขาจึงกล่าวถึงพระเจ้าว่า “Lord” (องค์ผู้เป็นเจ้า[6]) ปัญหาใหญ่ของการแปลคำว่า “ยาห์เวห์” เป็น “องค์ผู้เป็นเจ้า” (Lord) ตามที่ระบุไว้ในพจนานุกรมศาสนศาสตร์พระคัมภีร์เดิมก็คือ “องค์ผู้เป็นเจ้า” ไม่ใช่ชื่อแต่เป็นคำเรียก เพราะฉะนั้นจึงไม่ใช่เป็นการแปลหรือเป็นการทับศัพท์คำว่า “ยาห์เวห์” เป็นผลให้ไม่มีการเรียกพระเจ้าโดยใช้ชื่อของพระองค์อีกต่อไปแต่ใช้เป็นคำเรียก และแม้แต่คำเรียกนี้ก็สับสน เพราะพระเยซูเองก็ถูกเรียกว่าองค์ผู้เป็นเจ้า (Lord) ในพระคัมภีร์ใหม่ด้วย

แม้ว่าชื่อ “ยาห์เวห์” จะเด่นจนเป็นที่สะดุดตาในพระคัมภีร์เดิม แต่ก็ได้ถูกลบออกไปจากพระคัมภีร์ฉบับภาษาอังกฤษและฉบับภาษาจีน คำ “ผู้เป็นเจ้า” (Lord) เป็นคำเรียกที่คลุมเครือซึ่งใช้กับหลายคน เราเรียกพระยาห์เวห์ว่า “องค์ผู้เป็นเจ้า”(Lord) เราเรียกพระเยซูว่า “องค์ผู้เป็นเจ้า” (Lord) และเรา

---

[1] Isa Movement (“อีซา” หมายถึง “พระเยซู”)

[2] มาจากภาษาจีนว่า “耶和华”

[3] มาจากภาษาจีนว่า “亚 伟”

[4] อ่านว่า “หยาโจว” แปลว่า “ทวีปเอเชีย”

[5] อ่านว่า “เหว่ยต้า” แปลว่า “ยิ่งใหญ่”

[6] ภาษาจีนคือ “主”

เรียกบุคคลที่มีอำนาจว่า “ผู้เป็นเจ้านาย” (Lord) นี่สร้างความสับสนให้กับความหมายของคำ “Lord” (ปัจจุบันพระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับมาตรฐาน 2011 แปลพระนามของพระเจ้าว่า “พระยาห์เวห์” ตามต้นฉบับภาษาฮีบรู)[7]

ใจความสำคัญของบทก่อน

บทนี้เราจะพิจารณาถึงองค์พระเยซูแต่จะขอสรุปจุดสำคัญในสามบทที่ผ่านมาก่อนหน้านี้ ในบทแรกเราพิจารณาถึงองค์พระยาห์เวห์ผู้เป็นพระเจ้าของพระคัมภีร์เดิมและได้เห็นว่าพระเจ้าทรงสถิตอยู่ด้วย พระเจ้าทรงห่วงใยโลกอย่างมากและทรงมีส่วนอย่างใกล้ชิด พระองค์ทรงห่วงใยมนุษย์จนถึงขนาดทำเสื้อผ้าให้อาดัมกับเอวาสวมใส่หลังจากที่พวกเขาทำบาป เสื้อผ้านั้นทำจากหนังของสัตว์ซึ่งหมายถึงว่าพระเจ้าจะต้องฆ่าสัตว์และถลกหนังของสัตว์เหล่านั้น หรือพูดในอีกแง่ว่าพระเจ้าได้ทำหน้าที่ของปุโรหิตอย่างดี (ด้วยจุดประสงค์เพื่อลบมลทินบาป) ก่อนที่พระองค์จะจัดตั้งงานรับใช้ของปุโรหิตและงานของพระวิหารในพระคัมภีร์เดิม

พระยาห์เวห์ไม่ได้แค่ทรงแสดงความเอาใจใส่และความห่วงใยต่อเราเท่านั้นแต่ยังทรงกระตือรือร้นที่จะปรนนิบัติเราด้วย ซึ่งทำให้เรานึกถึงสิ่งที่พระเยซูตรัสถึงตัวพระองค์เองว่า “เหมือนบุตรมนุษย์ที่ไม่ได้มาเพื่อรับการปรนนิบัติ แต่มาเพื่อปรนนิบัติคนอื่น” (มัทธิว 20:28) การคิดถึงพระเจ้าในแบบที่ว่านี้เป็นเรื่องน่าประหลาดใจ เป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างสิ้นเชิงทีเดียว เพราะเรามักจะคิดถึงพระเจ้าว่าทรงอยู่ไกลลิบและสูงส่งอยู่ในฟ้าสวรรค์ พระเจ้าทรงยิ่งใหญ่และสถิตอยู่เหนือจักรวาลจริง ตอนที่มอบถวายพระวิหาร ซาโลมอนได้อธิษฐานว่า “แต่พระเจ้าจะประทับในโลกนี้จริง ๆหรือ? ในเมื่อฟ้าสวรรค์สูงสุดยังไม่อาจรับพระองค์ไว้ได้ พระวิหารแห่งนี้ซึ่งข้าพระองค์สร้างขึ้นจะยิ่งเล็กน้อยกว่านั้นสักเท่าใด!”[8] (1 พงศ์กษัตริย์ 8:27 ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย) พระเจ้าทรงยิ่งใหญ่และอยู่ไกลแต่พระองค์ก็ยังทรงสถิตอยู่ใกล้ด้วยและทรงสถิตอยู่ใกล้เป็นพิเศษ พระองค์เสด็จเข้ามาในโลก พระองค์ทรงเดินอยู่ในสวนที่จะพูดคุยกับอาดัมและเอวา พระองค์ตรัสกับโมเสสแบบสองต่อสอง[9] (อพยพ 33:11)

เมื่อโมเสสเสียชีวิต พระยาห์เวห์ไม่ได้ทรงทิ้งร่างของเขาไว้บนภูเขาแต่ทรงฝังเขา แม้แต่ชาวอิสราเอลเองก็ยอมรับยากว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้ฝังโมเสสแม้ว่าความจริงในเรื่องนี้ได้ถูกบันทึกไว้ในพระคัมภีร์ของพวกเขาเองก็ตาม ดังนั้นพวกเขาจึงเสนอความคิดขึ้นมาว่าพระเจ้าทรงบัญชาให้เหล่าทูตสวรรค์ของพระองค์ฝังโมเสส เพราะในโลกของมนุษย์นั้นบุคคลที่สำคัญในสังคมจะไม่ทำงานต่ำ ๆ แต่ท่าทีของพระยาห์เวห์ไม่เป็นเช่นนั้น เราจะพบท่าทีการรับใช้อย่างเดียวกันนี้ในพระเยซูเช่นกันที่ชีวิตของพระองค์แสดงให้เห็นถึงการสถิตอยู่ของพระยาห์เวห์ในพระองค์

ความเชื่อว่าพระเจ้ามีหลายองค์กับความเชื่อของคริสเตียน

---

[7] ผู้แปลให้ข้อมูลเพิ่มเติม

[8] ฉบับมาตรฐาน 2011 แปลว่า “แต่แท้จริงพระเจ้าจะประทับบนแผ่นดินโลกหรือ ดูสิ ฟ้าสวรรค์และสวรรค์อันสูงสุดยังรับพระองค์อยู่ไม่ได้ แล้วพระนิเวศน์นี้ซึ่งข้าพระองค์ได้สร้างขึ้น จะรับพระองค์ได้อย่างไร” (ผู้แปล)

[9] **อพยพ** 33:11 พระยาห์เวห์เคยตรัสกับโมเสสสองต่อสอง เหมือนมิตรสหายสนทนากัน (ฉบับมาตรฐาน 2011) หรือแปลว่า “ตรัสกับโมเสสแบบหน้าต่อหน้า”

ในบทที่สองเราเห็นว่าพระยาห์เวห์เองได้เสด็จเข้ามาในโลกนี้ เป็นเหตุการณ์สำคัญที่เปลี่ยนแปลงอย่างขนานใหญ่และมีผลกับทั้งโลก แต่ข้อความของพระคัมภีร์ใหม่ที่สำคัญนี้ได้ถูกขจัดให้หมดไปด้วยปรัชญากรีกและความคิดของชาวต่างชาติที่แพร่หลายในหมู่ผู้นำในคริสตจักรในยุคแรก ๆ คริสตจักรในยุคแรก ๆมีความคิดและการผสมผสานที่เหมือนชาวต่างชาติมากขึ้นเรื่อย ๆจนกระทั่งปลายศตวรรษที่สองและตอนต้นของศตวรรษที่สามก็ไม่มีผู้นำที่เป็นชาวอิสราเอลหลงเหลืออยู่ในคริสตจักร ผู้นำทั้งหลายในคริสตจักรแทบจะมีเฉพาะแต่ผู้ที่พูดภาษากรีก ศัพท์ของนักวิชาการก็คือ “การแยกทาง” ที่ชาวยิวและชาวต่างชาติแยกจากกันโดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นการเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียวกับการเชื่อว่าพระเจ้ามีหลายองค์ และท้ายที่สุดฝ่ายที่เชื่อว่าพระเจ้ามีหลายองค์ก็มีชัยชนะในคริสตจักร

ในบริบทนี้ “กรีก” ไม่ได้หมายถึงแต่คนเชื้อชาติกรีกเท่านั้นแต่หมายถึงทุกคนที่พูดภาษากรีกด้วย คนส่วนใหญ่ในยุคของพระคัมภีร์ใหม่พูดภาษากรีกเป็นภาษากลางของยุคนั้นเหมือนกับที่ภาษาอังกฤษเป็นภาษาของทั่วโลกในปัจจุบันนี้ ภาษาอังกฤษกลายเป็นภาษาที่ใช้ในการค้า วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีในโลกสมัยปัจจุบัน คุณจะทำธุรกิจไม่ได้หากคุณพูดภาษาอังกฤษไม่ได้เพราะคุณจะพบคนที่พูดภาษาอังกฤษในทุกประเทศ ภาษากรีกก็มีสถานะที่คล้ายกันในยุคของพระคัมภีร์ใหม่ ความคิดแบบกรีก ปรัชญาแบบกรีก วัฒนธรรมแบบกรีก และการศึกษาแบบกรีกได้ครอบงำความคิดของผู้คนในยุคนั้น จึงเป็นผลให้ความเชื่อว่าพระเจ้ามีหลายองค์ของกรีกมีอิทธิพลอย่างมากกับคริสตจักรและเป็นที่มาของการแยกทางกัน

พระคัมภีร์ใหม่เริ่มถูกแปลความตามแนวความคิดว่าพระเจ้ามีหลายองค์ที่อำพรางว่าเป็นความเชื่อในพระเจ้าเพียงองค์เดียว แต่การอำพรางนั้นตื้น ๆเพราะว่าสามพระองค์ในความเชื่อตรีเอกานุภาพ (ที่แต่ละพระองค์เป็นพระเจ้าอย่างสมบูรณ์) ไม่สามารถจะเป็นพระเจ้าองค์เดียวได้ไม่ว่าคุณจะอธิบายด้วยวิธีใดก็ตาม หนทางเดียวที่จะบ่ายเบี่ยงเรื่องนี้ก็คือลดสภาพของพระเจ้าให้เป็นสสารที่พระเจ้าทั้งสามพระองค์จะร่วมสสารเดียวกัน แต่ “สสาร” ไม่ใช่คำที่จะนำมาใช้กับพระเจ้า เพราะพระเจ้าไม่ใช่ “สสาร” แต่ทรงเป็นบุคคล ถึงกระนั้นตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพแล้วพระเจ้ายังทรงเป็นสสาร ความเชื่อในพระเจ้าหลายองค์ในลักษณะของสามพระองค์ได้แพร่ไปในคริสตจักรต่าง ๆ และพรางตัวเองว่า “เชื่อในพระเจ้าเพียงองค์เดียว” ในรูปของสสารเดียว

ผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพเป็นผู้เชื่อในพระเจ้าองค์เดียวแต่ในนาม ความจริงก็คือพวกเขาไม่เคยสะดวกใจกับความเชื่อในพระเจ้าองค์เดียวที่แท้จริงและแบบสมบูรณ์ ก่อนหน้านี้ผมให้ข้อมูลหนังสือเล่มหนึ่งที่มีข้อเขียนของกลุ่มนักวิชาการในหัวข้อความเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียว ถึงแม้ว่าในนามแล้วนักวิชาการเหล่านี้แต่ละคนจะเชื่อในพระเจ้าเพียงองค์เดียว พวกเขาก็แสดงความเป็นปรปักษ์ไม่ทางใดก็ทางหนึ่งกับความเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียวที่แท้จริงเพราะมันไม่สอดคล้องกับ “การเชื่อในพระเจ้าองค์เดียว” แบบตรีเอกานุภาพของพวกเขา

ในบทที่สองเราเห็นว่าเป็นพระยาห์เวห์ที่เสด็จเข้ามาในโลก ความคิดนี้มีความสำคัญมากต่อชาวยิวและชาวกรีก นั่นเป็นเพราะในช่วงหลายศตวรรษชาวยิวค่อย ๆมีความคิดว่าพระเจ้าทรงอยู่ไกล ศาสนายิวในปัจจุบัน[10]เชื่อว่าพระเจ้าได้ทรงอยู่ไกลโดยสมบูรณ์ ความคิดเรื่องที่พระยาห์เวห์เสด็จเข้ามาในโลกในองค์พระคริสต์คือการเปลี่ยนแปลงขนานใหญ่ เป็นเรื่องน่าตกใจและมีผลต่อโลกอย่างมาก

[10] Modern Judaism

ผู้ที่เสด็จเข้ามาในโลกสำหรับความเชื่อในตรีเอกานุภาพแล้วไม่ใช่พระยาห์เวห์แต่เป็นอีกบุคคลหนึ่งที่เรียกว่าพระเจ้าพระบุตร หลักคำสอนนี้น่าแปลกใจเพราะใครที่ศึกษาพระคัมภีร์เดิม ไม่ว่าเขาจะเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพหรือไม่ ก็ต้องยอมรับว่าในพระคัมภีร์เดิมไม่มีร่องรอยของพระเจ้าพระองค์ที่สองปรากฏอยู่เลย

พจนานุกรมศาสนศาสตร์ของนิกายอีแวนเจลิคอล[11]ยังมีบทความ "พระคริสต์ในพระคัมภีร์เดิม" หลักฐานเดียวที่สนับสนุนบทความนี้เป็นข้อโต้แย้งที่อัตคัด เช่น ใช้คำพหูพจน์ "เรา" ในปฐมกาล 1:26 ("ให้เราสร้างมนุษย์ตามฉายาของเรา") เราได้พิจารณาข้อนี้แล้วและเห็นว่านักวิชาการพระคัมภีร์เดิมส่วนใหญ่ซึ่งรวมทั้งคีลและเดอลิซช์[12]ต่างไม่ยอมรับการตีความข้อนี้ของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ

ในบทความดังกล่าวยังอ้างถึงคำ "บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ บริสุทธิ์" สามครั้งจากนิมิตของอิสยาห์ (อิสยาห์ 6:3) ว่าเป็นหลักฐานที่แสดงถึงสามบุคคล นั่นเป็นข้อโต้แย้งที่สุดจะอัตคัด การอ้างเหตุผลให้กับหลักคำสอนของตรีเอกานุภาพด้วยหลักฐานแบบนี้ช่างเป็นคำพูดที่น่าเวทนาอย่างมาก ไม่ต้องถึงกับเป็นนักวิชาการก็รู้ได้ว่าการพูดถึงสิ่งใดถึงสามครั้งก็คือการเน้นสามระดับที่แสดงถึงการเปรียบเทียบถึงขั้นสูงสุดเช่นเดียวกับคำว่า ดี ดีกว่า และดีที่สุด คำว่า "บริสุทธิ์" ครั้งที่สามเป็นการยกให้สูงขึ้นในระดับสูงสุด จากบริสุทธิ์ ไปบริสุทธิ์มากและไปบริสุทธิ์ที่สุดและไม่เกี่ยวข้องใด ๆกับสามบุคคล พระคัมภีร์ไม่ได้พูดเป็นนัยแม้แต่น้อยหรือมีหลักฐานที่แสดงถึงบุคคลที่สองหรือที่สามที่เป็นพระเจ้าแต่อย่างใด

พระคัมภีร์

ผมพูดถึง "พระคัมภีร์" อย่างพิจารณาแล้ว เพราะพระคัมภีร์เพียงเล่มเดียวที่อ้างถึงในพระคัมภีร์ใหม่ก็คือพระคัมภีร์ภาษาฮีบรูที่พวกเราคริสเตียนเรียกกันว่าพระคัมภีร์เดิม คริสตจักรในยุคแรกไม่มีพระคัมภีร์ใหม่จะมีก็แต่หนังสือคัมภีร์[13]ที่เรียกว่า "พระคัมภีร์" (the Scripture)[14] คุณคงสังเกตเห็นว่าเมื่อพระเยซูยกอ้างพระคัมภีร์ตอนที่พระองค์ผจญกับมารนั้น พระองค์ยกอ้างจากพระคัมภีร์เดิมเพียงอย่างเดียวโดยเฉพาะจากหมวดเบญจบรรณซึ่งเป็นหนังสือพระบัญญัติ ในเวลานั้นยังไม่มีพระคัมภีร์ใหม่เลยฉะนั้นพระเยซูจึงไม่มีอะไรจะยกอ้างได้จากพระคัมภีร์ใหม่

ข้อบัญญัติของพระคัมภีร์ใหม่[15] ซึ่งเป็นการรวบรวมงานเขียนที่ได้การรับรองและคริสตจักรยอมรับที่เราเรียกว่าพระคัมภีร์ใหม่ในปัจจุบันนั้นยังไม่ได้มีการรวบรวมขึ้นจนกระทั่งถึงปลายศตวรรษที่สอง ในศตวรรษที่หนึ่งคริสตจักรยังไม่มีพระคัมภีร์ใหม่ ดังนั้นคริสเตียนในยุคแรก ๆจึงไม่สามารถจะอ้างอิงพระคัมภีร์ใหม่ได้เลย พวกเขามีเพียงแค่จดหมายไม่กี่ฉบับที่อัครทูตบางคนเขียนถึงพวกเขาโดยเฉพาะ บางคริสตจักรมีจดหมายจากอัครทูตเปาโล บางคริสตจักรมีจดหมายจากอัครทูตเปโตรเป็นต้น แต่ยังไม่ได้มีพระคัมภีร์ใหม่

---

[11] The Evangelical Dictionary of Theology

[12] Keil and Delitzsch นักวิชาการพระคัมภีร์เดิม (ผู้แปล)

[13] Bible หรือ "คัมภีร์ไบเบิ้ล"

[14] เช่น **ยอห์น** 7:42 "พระคัมภีร์กล่าวไว้ไม่ใช่หรือว่าพระคริสต์จะมาจากเชื้อพระวงศ์ของดาวิด และมาจากหมู่บ้านเบธเลเฮม ที่ดาวิดเคยอยู่นั้น" หรือแปลว่า "คำเขียน" (**ยอห์น** 7:38 ตามที่มีคำเขียนไว้แล้วว่า "แม่น้ำที่มีน้ำดำรงชีวิตจะไหลออกมาจากภายในคนนั้น")–ผู้แปล

[15] The New Testament canon

เราต้องจำไว้ว่า มีความเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียวอยู่จริงในคริสตจักรยุคพระคัมภีร์ใหม่ เราแน่ใจเรื่องนี้ได้เพราะคริสตจักรในยุคแรกไม่มีพระคัมภีร์ใหม่ให้ต้องโต้แย้งเรื่องของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ

ความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้า

ในบทที่สามผมได้เน้นย้ำว่าเราไม่ได้กำลังโต้แย้งเกี่ยวกับหลักคำสอนหรือหลักคำสอนในเชิงของความรู้ สิ่งที่เราควรคำนึงถึงเหนือสิ่งอื่นใดก็คือความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้า แต่ถ้าเรายึดหลักคำสอนที่ผิดเราก็จะมีปัญหาร้ายแรงหลายอย่างในความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้า

มีบางสิ่งที่ทำให้ผมงุนงงอยู่หลายปีว่าทำไมคริสเตียนจำนวนมากจึงมีจิตวิญญาณอ่อนแอหรือแม้แต่ผู้ร่วมรับใช้? ทำไมการติดต่อกับพระเจ้าจึงเป็นเรื่องยากเย็นสำหรับพวกเขา และทำไมความสัมพันธ์สนิทกับพระเจ้าจึงเอียงไปทางที่แทบจะไม่มีเอาเสียเลย? บางครั้งอาจมีความสัมพันธ์สนิทอยู่บ้างแต่ส่วนใหญ่แทบจะไม่มีเลย เพราะดูเหมือนคำอธิษฐานของพวกเขาจะไม่ได้รับการตอบ ผมงุนงงกับเรื่องนี้

ผมสามารถเป็นพยานจากประสบการณ์มากมายในชีวิตของผมได้ถึงพระราชกิจอันมหัศจรรย์ของพระเจ้าแต่ผู้ร่วมรับใช้หลายคนแทบจะไม่มีอะไรมาแบ่งปัน ผมสงสัยว่าทำไมจึงเป็นเช่นนั้น ทำไมพระเจ้าจึงเต็มพระทัยฟังคำอธิษฐานของผม? พระองค์ทรงตอบคำอธิษฐานของผมเพราะใจของผมจะเปลี่ยนมาตอบสนองกับการเปิดเผยของพระองค์ในภายหลังอย่างนั้นหรือ? หรือเป็นเพราะในความเป็นจริงแล้วผมกำลังปฏิบัติตนเป็นผู้เชื่อแท้ในพระเจ้าเพียงองค์เดียวโดยไม่รู้ตัวอย่างนั้นหรือ? แต่ผมคิดว่าผมเป็นผู้เชื่อในพระเจ้าเพียงองค์เดียวที่แย่มาก เพราะในการเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพที่ดีนั้นผมเห็นพระเยซูเป็นพระเจ้าของผม ถ้าพระเยซูเป็นพระเจ้าของผมแล้วพระยาห์เวห์จะมาเป็นพระเจ้าของผมอีกได้อย่างไรในทางปฏิบัติจริง? เมื่อผมถามพวกคุณว่ามีกี่คนที่อธิษฐานกับพระบิดาก็ปรากฏว่ามีเพียงไม่กี่คนที่อธิษฐานกับพระบิดาแต่ทุกคนจะอธิษฐานกับพระเยซู และเมื่อผมถามว่ามีสักกี่คนที่อธิษฐานด้วยพระนามของพระยาห์เวห์ ก็ไม่มีใครยกมือสักคน

ถ้าผมถามคุณว่าพระยาห์เวห์เป็นใคร คุณอาจตอบว่า “พระองค์เป็นพระบิดา” แต่ปัญหาตรงนี้ก็คือ พระยาห์เวห์อาจเป็นหรืออาจไม่เป็นพระบิดาอย่างที่คุณหมายถึง ทำไมผมจึงพูดอย่างนั้น? ที่พูดอย่างนั้นก็เพราะว่าพระยาห์เวห์ในพระคัมภีร์เดิมไม่ใช่หนึ่งในสามบุคคล เฉลยธรรมบัญญัติ 6:4 กล่าวว่าพระยาห์เวห์เป็นพระยาห์เวห์เดียว แม้แต่ผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพก็ไม่โต้แย้งความจริงที่ว่ามีเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่าพระยาห์เวห์ แต่ถ้าคุณทำให้พระยาห์เวห์เป็นส่วนหนึ่งของตรีเอกานุภาพเราจะยังคงพูดถึงพระยาห์เวห์อยู่ไหม? เท่าที่พระคัมภีร์เดิมเปิดเผยไว้นั้นพระยาห์เวห์ไม่เคยเป็นส่วนของตรีเอกานุภาพ

พระบิดาตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพคือใคร? เรารู้ว่าสำหรับพระเยซูแล้วใครคือพระบิดาเมื่อใดก็ตามที่พระเยซูตรัสถึง “พระบิดา” พระองค์จะหมายถึงพระยาห์เวห์เสมอ พระองค์ทรงสอนว่ามีพระเจ้าองค์เดียวคือพระบิดาของพระองค์ ดังที่พระองค์ตรัสอย่างชัดเจนและเจาะจงในยอห์น 17:3 ที่เราทราบกันว่าเป็นคำอธิษฐานของมหาปุโรหิต

ในการตอบโต้กับธรรมาจารย์ต่อหน้าคนทั้งหลาย พระเยซูทรงอ้างถึงเฉลยธรรมบัญญัติ 6:4 อย่างเจาะจงว่า "โอ คนอิสราเอล จงฟังเถิด พระยาห์เวห์ พระยาห์เวห์เท่านั้นทรงเป็นพระเจ้าของเรา"[16] พระยาห์เวห์เดียว พระยาห์เวห์เท่านั้นเป็นพระเจ้า หลังจากนั้นพระองค์ทรงอ้างถึงพระคัมภีร์ข้อถัดมาคือเฉลยธรรมบัญญัติ 6:5 "ท่านจงรักพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านด้วยสุดจิตสุดใจและสุดกำลังของท่าน"[17] แต่คุณจะทำตามพระคัมภีร์ข้อนี้ได้อย่างไร? ในเมื่อแม้แต่อธิษฐานคุณก็ยังไม่ได้อธิษฐานกับพระยาห์เวห์เลย แล้วคุณจะรักพระองค์ด้วยสุดจิตสุดใจของคุณได้อย่างไร? นี่อาจเป็นต้นตอปัญหาของความอ่อนแอและความเจ็บป่วยของคริสตจักรในทุกวันนี้

ไม่มีใครรู้จักพระยาห์เวห์ในคริสตจักร

คริสตจักรทั่วโลกกำลังอ่อนแอลงและอ่อนแอลงเนื่องจากความเสื่อมถอยลงเรื่อย ๆในฝ่ายจิตวิญญาณ ผู้ที่ได้เดินทางไปต่างประเทศจะรู้ว่าคริสตจักรส่วนใหญ่ในประเทศตะวันตกนั้นไม่ใช่กำลังจะตาย แต่ว่าได้ตายแล้ว

ในทวีปยุโรปมีคริสตจักรประจำชาติ เช่น คริสตจักรแห่งอังกฤษ[18] และคริสตจักรลูเธอร์แลนแห่งเยอรมัน[19] เป็นต้น แต่คริสตจักรเหล่านั้นล้วนตายแล้ว ผมคิดว่ามีเพียงไม่กี่คนที่จะแย้งเรื่องนี้อย่างจริงจัง เรื่องนี้ไม่ได้เป็นเรื่องความคิดเห็นแต่เป็นความจริง ผมมีเพื่อนหลายคนที่เป็นศิษยาภิบาลในคริสตจักรแห่งชาติของเยอรมัน เป็นเพื่อนศิษยาภิบาลที่เคยศึกษาและได้รับการฝึกอบรมมาพร้อมกับผมและคริสตจักรของพวกเขาได้ตายแล้ว ผมไปเยี่ยมศิษยาภิบาลเหล่านี้ขณะที่กำลังรับใช้คริสตจักรของพวกเขาอยู่ อาคารของคริสตจักรอาจดูใหญ่โตและน่าประทับใจแต่คริสตจักรมีชีวิตที่ไม่ต่างจากตัวอาคาร นี่ไม่ใช่คำพูดรุนแรงเลยแต่เป็นการบอกถึงความจริงที่แสนเจ็บปวด พูดจากประสบการณ์ตรงคือคุณจะเห็นคริสตจักรที่ตายแล้วได้ในทุกที่ในทวีปอเมริกาเหนือ

หากคริสตจักรไม่ได้ถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าของคริสตจักร แล้วคริสตจักรจะเป็นคริสตจักรที่มีชีวิตได้อย่างไร? และใครคือองค์ผู้เป็นเจ้าหรือพระเจ้าที่คริสตจักรไม่รู้จัก? เป็นพระบิดา เป็นพระบุตร เป็นพระวิญญาณ หรือว่ารวมกันทั้งสามพระองค์? พระคัมภีร์ได้บอกเราว่า พระยาห์เวห์เสด็จเข้ามาในโลกนี้แต่ผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพบอกว่าไม่ใช่ ไม่ใช่พระยาห์เวห์ที่เสด็จเข้ามาในโลกนี้แต่เป็นอีกผู้หนึ่งที่เรียกว่า "พระเจ้าพระบุตร" หลังจากที่เป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพมาเกือบตลอดชีวิตของผม ตอนนี้ผมเห็นจริงว่าเมื่อพิจารณาตามพระคัมภีร์แล้วไม่พบว่ามี "พระเจ้าพระบุตร" เลย จะมีก็แต่ "พระบุตรของพระเจ้า" ซึ่งแตกต่างอย่างมากจาก "พระเจ้าพระบุตร" เมื่อเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพเราได้บิดเบือนคำว่า "พระบุตรของพระเจ้า" ให้เป็น "พระเจ้าพระบุตร" โดยไม่ตั้งใจ

ผมไม่ได้กำลังกล่าวหาใครว่าเจตนาจะเชื่อผิด ผมเองก็มีส่วนร่วมในการสอนความเชื่อที่ผิดนี้และสอนได้ดีกว่าคนส่วนมากเสียอีก ปัญหามีอยู่ว่าผมสอนดีจนเกินไปและผมก็รู้สึกเสียใจจริง ๆ แต่เราทุกคนก็ได้รับเอาความเชื่อที่ผิดนี้ ว่ากันที่จริงแล้วคำสอนนี้ได้ถูกสอนกันมาถึง 17 ศตวรรษ แต่จากการที่ได้

---

[16] ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย และเชิงอรรถเพิ่มเติมว่า "พระยาห์เวห์ทรงเป็นพระเจ้าของเรา พระยาห์เวห์แต่ผู้เดียว"

[17] ฉบับมาตรฐาน 2011

[18] Church of England

[19] Lutheran Church of Germany

ศึกษาพระคัมภีร์แบบศึกษาแล้วศึกษาอีกมากว่าครึ่งศตวรรษทำให้ผมต้องยอมรับว่าไม่มีบุคคลใดที่เรียกว่า “พระเจ้าพระบุตร” เลย

เราได้เอาพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่คือพระยาห์เวห์ออกไป แล้วนำอีกบุคคลหนึ่งซึ่งไม่มีหลักฐานว่ามีอยู่ในพระคัมภีร์เดิมเลยเข้ามาแทน แม้แต่พระคัมภีร์ใหม่ก็ไม่ได้รู้เรื่องเกี่ยวกับพระเจ้าพระองค์ที่สองนี้แต่เราได้นำบุคคลดังกล่าวมาแทนที่พระยาห์เวห์พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ เราให้เกียรติและความเชื่อถือทั้งหมดกับพระองค์ที่สองนี้ เพราะในมุมมองของเรานั้นพระเยซูต่างหากที่ทรงทำทุกสิ่งเพื่อเรา พระองค์ทรงสอนความจริงกับเรา พระองค์ทรงทำการอัศจรรย์ และท้ายที่สุดพระองค์ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเราและทรงไถ่เราด้วยพระโลหิตของพระองค์ แล้วพระยาห์เวห์ทำอะไรบ้าง? พระองค์ทรงส่งพระเยซูมานี่ไง

แล้วบิดาแบบไหนหรือที่ส่งบุตรของตนมาตาย? หลักคำสอนของเราได้ลดทอนความนับถือที่เรามีต่อพระยาห์เวห์ใช่ไหม? หากคุณหรือผมมีลูกชาย เราก็คงไม่ส่งเขาไปตายหรอก ผมก็เป็นคนหนึ่งที่จะไม่ส่งลูกของผมไปตายเป็นอันขาด ถ้าหากมีใครสักคนที่จะต้องตาย คนนั้นต้องเป็นผม ผมจะบอกลูกของผมว่า “ถอยไป ลูกยังอายุน้อย ยังอยู่ได้อีกนานกว่าพ่อ” แม้ว่าผมจะไม่สามารถทำได้เพราะความชรา หรือเจ็บป่วย หรือขี้ขลาด แต่จะพูดแบบเดียวกันนี้กับพระยาห์เวห์ไม่ได้เพราะว่าพระองค์ไม่เจ็บป่วย ไม่ชรา และไม่ขี้ขลาด ทำไมพระองค์จึงส่งพระบุตรของพระองค์มาตายในเมื่อพระองค์เป็นผู้ที่ควรจะทำเสียเอง?

ถ้อยคำที่ชัดเจนของพระคัมภีร์มีว่าพระยาห์เวห์เสด็จมาเพื่อช่วยเราให้รอด เราต้องปรับความคิดของเราทั้งหมดให้เข้ากับถ้อยคำที่อัศจรรย์นี้ เราต้องมีความคิดแบบใหม่ทั้งหมดจึงจะเห็นว่าพระยาห์เวห์ทรงดีเลิศเพียงใด เราจะเห็นในพระคัมภีร์เดิมว่าพระองค์เป็นผู้ที่ฆ่าสัตว์และทำเสื้อจากหนังของมันมาปกคลุมให้อาดัมกับเอวาเพื่อลบมลทินบาปของพวกเขา (คำว่า “ปกคลุม” มีความหมายเดียวกับคำว่า “ลบล้าง” ในภาษาฮีบรู) พระยาห์เวห์พระองค์เองได้เสด็จมาเพื่อทรงลบล้างให้เรา

การลดค่าของมนุษย์

หลังจากที่ได้พิเคราะห์กันมาสามบท ตอนนี้ผมจะพูดถึงพระเยซูคริสต์ในพระคัมภีร์ใหม่ พระคัมภีร์ใหม่พูดถึงพระเยซูว่าอย่างไร? ถ้าเราสามารถหลุดออกจากแนวความคิดตามศาสนศาตร์แบบตะวันตกได้(ที่ผมเคยได้รับการอบรมมาและทำให้ผมวนอยู่ที่เดิม) เราก็จะสามารถพูดถึงมนุษย์โดยเฉพาะมนุษย์พระเยซูคริสต์โดยไม่ทำให้งง

ประเด็นสำคัญเรื่องความเป็นมนุษย์ของพระเยซูนั้นไม่มีการโต้แย้ง เพราะแม้แต่ผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพเองก็ไม่ได้ปฏิเสธเรื่องที่พระเยซูทรงเป็นมนุษย์ ความจริงที่สำคัญนี้ไม่สามารถจะปฏิเสธได้เพราะว่าพระคัมภีร์ใหม่พูดถึงพระเยซูในฐานะมนุษย์อยู่ตลอด พระองค์ชอบเรียกตัวพระองค์เองว่า “บุตรมนุษย์” จนพระองค์แทบจะไม่ใช้คำเรียกอื่นเอ่ยถึงตัวพระองค์เอง พระองค์ทรงเอ่ยถึงตัวพระองค์เองว่า “บุตรของพระเจ้า” อยู่บ้างแต่พระองค์จะพูดถึงตัวพระองค์เองเสมอว่า “บุตรมนุษย์” ซึ่งเป็นสำนวนพูดในภาษาอารเมคที่หมายถึง “มนุษย์” พระเยซูทรงมองพระองค์เองเป็นมนุษย์ คำว่า “บุตรมนุษย์” ในภาษาฮีบรูที่ใช้ในพระคัมภีร์และแม้แต่ภาษาฮีบรูสมัยใหม่จะมีความหมายแค่เพียงว่ามนุษย์ ถ้าผมกำลังพูดอยู่กับใครสักคนเป็นภาษาฮีบรูสมัยใหม่ผมก็จะพูดถึงคนนั้นว่า “บุตรมนุษย์” เพราะเป็นวิธีที่คุณจะเอ่ยถึง

ใครสักคนในภาษาฮีบรู ในภาษาฮีบรูจะไม่มีคำทั่วไปที่ใช้กับมนุษย์นอกจากคำว่า “บุตรมนุษย์” *(ben adam)* ที่มาจากคำว่า *ben* (บุตรชาย) และ *adam* (มนุษย์) ตรงนี้คุณคงรู้จักคำว่า “Adam” ที่มีความหมายตรง ๆว่า “มนุษย์”

แต่ประเด็นความเป็นมนุษย์ของพระเยซูก็เต็มไปด้วยปัญหาหลายอย่าง ส่วนใหญ่ก็เพราะแนวคิดเกี่ยวกับมนุษย์ที่แพร่หลายและยอมรับกันในทุกวันนี้ ผมได้รับนิตยสารไทม์ฉบับ 9 ตุลาคม 2006 สองสามสัปดาห์ก่อนออกจากแคนาดา คุณจะเห็นหน้าปกเป็นภาพของลิงไม่มีหาง หรือลิงกอริลล่าหรือดูจะเหมือนลิงชิมแปนซีมากกว่า บนหน้าปกก็มีภาพของทารกที่เป็นมนุษย์และมีหัวข้อพาดไว้ว่า “เรามาเป็นมนุษย์ได้อย่างไร”[20] ไม่ใช่คำถามว่าพระเจ้ามาเป็นมนุษย์ได้อย่างไรแต่เป็นคำถามว่าเรามาเป็นมนุษย์ได้อย่างไร ในเล่มมีบทความเรื่องวิวัฒนาการซึ่งเขียนว่าลิงชิมแปนซีและมนุษย์มีดีเอ็นเอ (DNA)[21] ร่วมกันเกือบ 99% ประเด็นอยู่ที่ว่ามนุษย์ไม่ได้มีพระเจ้าเป็นบิดาของเขา แต่มีลิงไม่ว่าจะเป็นกอริลล่าหรือชิมแปนซีหรืออะไรก็ตามเป็นบรรพบุรุษของเขา ณ ช่วงเวลาหนึ่งในกระบวนการวิวัฒนาการได้มีการแตกแขนงออกมาแต่ก็ไม่น่าจะแตกต่างมากมายนักในเมื่อองค์ประกอบของดีเอ็นเอ (DNA) มีความแตกต่างกันเพียง 1% เท่านั้น (ในบทความนี้ไม่ได้พูดถึงว่าดีเอ็นเอของมนุษย์แตกต่างจากดีเอ็นเอ (DNA) ของสุนัขเพียง 2% หรือ 3% ถ้าผมจำไม่ผิด ซึ่งหมายถึงว่าความคล้ายคลึงกันกับดีเอ็นเอ (DNA) ของมนุษย์นั้นไม่ใช่เฉพาะแต่กับของลิงชิมแปนซี)

ในบทความนี้แสดงแผนผังกิ่งก้านสาขาตระกูลของลิงมากมายหรือคุณจะเรียกพวกมันว่าอะไรก็ตาม แถบด้านข้างมีความคิดเห็นไว้ว่าในมนุษย์มี 3 พันล้านข้อมูลทางพันธุกรรม[22] ซึ่งมี 1.23% แตกต่างจากของลิงชิมแปนซี คุณไม่ต้องเป็นนักคณิตศาสตร์ก็พอจะเห็นว่า 1.23% ของ 3 พันล้านก็คือราว 36 ล้าน (36,000,000) ซึ่งหมายความว่ามนุษย์มีดีเอ็นเอ (DNA) ที่แตกต่างจากดีเอ็นเอ (DNA) ของลิงชิมแปนซี 36 ล้านข้อมูลทางพันธุกรรมซึ่งเป็นตัวเลขที่ไม่ใช่น้อยเลย ถ้าใครคิดว่าความแตกต่างเพียง 1.23% (ซึ่งเป็นตัวเลขที่กำหนดโดยโครงการจัดทำแผนผังลักษณะพันธุกรรม[23]ที่เสร็จสมบูรณ์ในปี 2000) เป็นตัวเลขที่ไม่สำคัญผมก็อยากจะถามชาร์ลส์ ดาร์วิน[24] หรือนักวิวัฒนาการท่านอื่น ๆให้ช่วยอธิบายให้ผมเข้าใจด้วยว่า ทำไมลิงชิมแปนซีจึงไม่สามารถจะพูดสองสามคำให้ปะติดปะต่อกันได้ในสักภาษาหนึ่ง ในขณะที่เด็กที่เป็นมนุษย์สามารถผูกเป็นประโยคได้ เมื่อลูกสาวของเราอายุได้หนึ่งขวบ เธอจะพูดจ้อไม่หยุด เราเกือบจะล้าที่เธอคุยจ้อไม่หยุด พ่อแม่บางคนอาจโชคดีกว่าเราเพราะลูกของพวกเขาเริ่มจะหัดพูดตอนอายุสองขวบ

ประเด็นของผมก็คือว่าความแตกต่าง 1.23% ที่แตกต่างกัน 36 ล้านข้อมูลพันธุกรรมนั้นเป็นความแตกต่างกันมาก นกแก้วสามารถพูดได้เป็นประโยค นกขุนทองบางตัวสามารถพูดได้ดีกว่าพวกนกแก้ว คุณอาจคิดว่านกแก้วหรือนกขุนทองไม่เข้าใจสิ่งที่มันพูดแต่คุณอาจต้องแปลกใจ คุณสามารถสอนนกขุนทองให้พูดตรงกับเหตุการณ์ได้อย่างเหมาะเหม็ง คุณสามารถสอนมันให้พูดว่า “ขอถั่วหน่อย” เมื่อ

---

[20] “How We Became Human”

[21] สารพันธุกรรม มาจากคำว่า “Deoxyribonucleic Acid”

[22] Genome หมายถึง ข้อมูลทางพันธุกรรมทั้งหมดของสิ่งมีชีวิตหนึ่ง ๆ

[23] “The gene mapping project”

[24] Charles Darwin

มันอยากกินถั่ว แต่ลิงชิมแปนซีไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ มันสามารถกดปุ่มได้ก็จริงแต่สุนัขหรือหนูก็สามารถทำได้เช่นเดียวกัน

เราชอบด่วนสรุปกันง่าย ๆ แต่ว่าผมไม่ได้รู้สึกขายหน้าถ้ามีใครมาบอกผมว่าผมสืบเชื้อสายมาจากลิง เรื่องนี้ไม่ได้เป็นปัญหากับผมแต่สิ่งที่ผมต้องการจะรู้ก็คือความจริงของเรื่องนี้ ผมยอมรับว่าพวกสัตว์มีความเหนือกว่ามนุษย์ในหลายด้าน สถิติโลกของการวิ่ง 100 เมตรของมนุษย์คือ 9.7 วินาที แต่คุณอาจต้องอายหากรู้ว่ามีสุนัขที่สามารถวิ่งได้เร็วกว่านั้นอีก หากคุณวิ่งกับสุนัขมันจะวิ่งไม่ห่างคุณแม้ว่าคุณจะวิ่งเร็วสักแค่ไหนเพราะความจริงแล้วมันสามารถจะวิ่งนำหน้าคุณได้ตลอดเวลา เมื่อพูดถึงการว่ายน้ำก็ไม่มีมนุษย์คนไหนสามารถว่ายแข่งกับปลาโลมาได้ เมื่อพูดถึงการวิ่งก็ไม่มีมนุษย์คนไหนสามารถแข่งกับเสือชีต้าที่สามารถวิ่งได้เร็วถึง 105 กิโลเมตรต่อชั่วโมงได้ คุณคงจะควบคุมจักรยานได้ยากมากถ้าคุณปั่นด้วยความเร็วขนาดนั้น คุณเคยพยายามปั่นจักรยานด้วยความเร็ว 80 กิโลเมตรต่อชั่วโมงไหม? คุณจะปั่นด้วยความเร็วขนาดนั้นไม่ได้นอกจากว่าจะขี่ลงเนิน นักปั่นจักรยานอาชีพจะปั่นจักรยานบนทางราบด้วยความเร็ว 80 กิโลเมตรต่อชั่วโมงได้ยากแม้จะเป็นระยะทางสั้น ๆก็ตาม

มนุษย์และสัตว์ยังมีลักษณะทางพันธุกรรม[25]ร่วมกันอยู่มาก ผมยินดีที่มีลักษณะทางพันธุกรรมเหมือนกับเสือชีต้า หรือเหมือนกับปลาโลมาซึ่งที่จริงแล้วมีสมองใหญ่กว่าลิงชิมแปนซี สมองของปลาโลมามีขนาดใกล้เคียงกับสมองของมนุษย์และใหญ่กว่าสมองของลิงกอริลล่ามาก ถึงแม้จะมีน้ำหนักตัวใกล้เคียงกัน เรารู้กันดีถึงความเฉลียวฉลาดของปลาโลมา ฉะนั้นแค่การกดปุ่มจึงไม่ใช่เรื่องพิเศษสำหรับปลาโลมาเลย

เรื่องของวิวัฒนาการเกี่ยวข้องอะไรกับหัวข้อของผมตอนนี้? ประเด็นของผมก็คือได้มีการลดค่าของมนุษย์มาตั้งแต่สมัยของดาร์วิน ก่อนหน้านี้เราสามารถพูดด้วยความมั่นใจว่าพระเจ้าทรงสร้างคุณและผมตามฉายาของพระเจ้าเพราะพระคัมภีร์มีแนวคิดที่ยกย่องมนุษย์ แต่สำหรับพวกเราที่ได้รับการศึกษาในประเทศจีน (ผมศึกษาจนถึงชั้นมัธยม) ถูกปลูกฝังความเชื่อว่าเรามีวิวัฒนาการมาจากลิง ในประเทศจีนเคยมีการลงโทษผู้ที่ไม่ยอมรับเรื่องของวิวัฒนาการแม้การลงโทษจะทุเลาลงตั้งแต่นั้นมา ถ้าหากคุณแย้งเรื่องวิวัฒนาการในยุคของผม คุณจะถูกหาว่าความคิดของคุณมีปัญหา[26]และต้องเข้าเรียนใหม่ ดีที่ไม่มีเรื่องนี้ในประเทศจีนอีกแล้ว แต่ทว่าความคิดแบบนี้ได้เปลี่ยนไปจริง ๆหรือยังในประเทศตะวันตก? คำตอบคือยังไม่เปลี่ยนเลยดังที่คุณจะเห็นได้จากนิตยสารฉบับนี้ แม้แต่เด็กนักเรียนก็ยังคงถูกสอนว่าลิงค่อย ๆวิวัฒนาการจนกลายมาเป็นมนุษย์ เพราะฉะนั้นจึงมีหัวข้อเรื่อง “เรามาเป็นมนุษย์ได้อย่างไร?”

มนุษย์เลวทรามไปหมดอย่างนั้นหรือ?

แต่ทว่าคริสตจักรได้ให้ภาพมนุษย์ไว้อย่างน่ากลัว ในขณะที่เรื่องวิวัฒนาการสอนว่าร่างกายมนุษย์มีพัฒนาการมาจากลิง คริสตจักรก็บอกว่าจิตวิญญาณของมนุษย์นั้นเสื่อมทรามลง มนุษย์แย่อย่างที่คุณสามารถจะให้แย่ถึงขนาดนั้นได้ ฝ่ายร่างกายคุณมาจากลิง ฝ่ายจิตวิญญาณคุณก็เสื่อมทรามลง นี่เป็นหลักคำสอนของประเทศตะวันตกซึ่งรับเอาความเชื่อตามคาลวิน[27]ที่ตกขอบอย่างสุด ๆ มนุษย์ไม่ได้ “เสื่อมลง”

---

[25] ยีนส์ (Genes)

[26] มาจากคำจีนว่า “息想有問趕”

[27] Calvinism ความเชื่อว่ามนุษย์ชั่วช้าเลวทรามสุด ๆที่สืบทอดมาจากอาดัมกับเอวา

เท่านั้นเขายัง “เลวทรามลง” นี่คือคำศัพท์ศาสนศาสตร์ที่ใช้ในความเชื่อของคริสเตียน มนุษย์เลวทรามอย่างสุด ๆและอย่างสมบูรณ์นั่นก็คือมนุษย์เลวทรามเต็มที่ทั้งในทางศีลธรรมและจิตวิญญาณ คริสตจักรฉุดมนุษย์ให้ต่ำลงและต่ำลงในระดับที่น่ากลัวกว่าที่ทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์ของโลกนี้ที่ทำเสียอีก อย่างนี้แล้วมนุษย์จะเหลืออะไรอีก?

แม้เมื่อเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพคนหนึ่งผมก็ปฏิเสธคำสอนนี้ที่ไม่ตรงกับพระคัมภีร์ เพราะพระคัมภีร์ไม่มีความคิดเกี่ยวกับมนุษย์ในแบบนั้นเลย ผมได้ชี้ให้เห็นว่าในพระคัมภีร์เดิมซึ่งเป็นพระคัมภีร์ของชาวยิวไม่มีความคิดเช่นนั้นเกี่ยวกับมนุษย์ ชาวยิวเองก็ไม่เคยพบหลักคำสอนแบบนั้นในพระคัมภีร์ของพวกเขาเอง ความเชื่อของศาสนายิว[28]ไม่มีหลักคำสอนในเรื่องของความบาปแต่กำเนิด ความชั่วช้าแต่กำเนิด หรือความเลวทรามแต่กำเนิด

ความจริงแล้วพระคัมภีร์เดิมมีมุมมองที่เชิดชูมนุษย์ แต่เมื่อเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพคุณจะไม่เข้าใจอย่างนี้ คุณกับผมได้รับการสอนซ้ำแล้วซ้ำอีกว่ามนุษย์ชั่วช้าทางศีลธรรมและเสื่อมทรามทางจิตวิญญาณ การสอนเช่นนี้ก็เพื่อค่อย ๆซึมซับเราให้ต้องการความรอด เหมือนกับว่าเราจะได้คนกลับใจมากขึ้นเมื่อสอนความคิดผิด ๆ แต่หารู้ไม่ว่าทุกคนที่ชั่วช้าจริง ๆอย่างที่บอกไว้ในหลักคำสอนนั้นจะไม่สนใจคำของคุณสักเท่าไร

เราคุ้นกับคำพูดจากสดุดี 8:4 ว่า “มนุษย์เป็นผู้ใดเล่า ที่พระองค์ทรงระลึกถึงเขา และบุตรของมนุษย์เป็นใครเล่า ที่พระองค์ทรงห่วงใยเขา” (ฉบับมาตรฐาน 2011) เรายังมีบทเพลงที่ชื่อ “มนุษย์เป็นใครเล่าที่พระองค์ทรงนึกถึงเขา?”[29] คริสเตียนส่วนใหญ่จะเข้าใจว่าคำพูดนี้หมายถึงมนุษย์ไม่สำคัญอะไร เพราะฉะนั้นถ้าพระเจ้าจะทรงใส่พระทัยเขา มันก็ต้องมาจากความเมตตาของพระองค์!

แต่สดุดีพูดอย่างนั้นจริง ๆไหม? ข้อต่อมากล่าวว่า “พระองค์ทรงสร้างเขาให้ต่ำกว่าพระเจ้าแต่หน่อยเดียว และสวมศักดิ์ศรีกับเกียรติให้แก่เขา” (สดุดี 8:5 ฉบับ 1971) คุณฟังแล้วเห็นว่ามนุษย์ดูต่ำไหม? ทำไมเราจึงยกแต่สดุดี 8:4 แล้วไม่สนใจข้อถัดมา? ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะเราถูกล้างสมองให้คิดว่ามนุษย์ไม่สำคัญอะไร

แต่ยังไม่หมดเพียงแค่นี้ ผู้เขียนสดุดีกล่าวต่อไปว่า “พระองค์ทรงตั้งพวกเขาให้ปกครองสิ่งสารพัดที่ทรงสร้างขึ้น พระองค์ทรงวางทุกสิ่งไว้ใต้เท้าของพวกเขา” (สดุดี 8:6 ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย) สถานะของมนุษย์ได้รับการเชิดชูในสายพระเนตรของพระเจ้า! คำสอนในพระคัมภีร์มีว่าพระเจ้าได้ทรงวางทุกสิ่งให้อยู่ใต้เท้าของมนุษย์แต่เรายกอ้างพระคัมภีร์แบบออกนอกบริบท สดุดีนี้กล่าวตรงกันข้ามอย่างมาก คือมนุษย์ได้รับการเชิดชูสถานะในสายพระเนตรของพระเจ้า ซึ่งตรงข้ามกับการกล่าวว่ามนุษย์ไม่สำคัญอะไร

พระคัมภีร์ตอนที่มักจะยกมาสนับสนุนความเลวทรามไปหมดของมนุษย์คือจากโรม 3:10-18

> 10ตามที่พระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า “ไม่มีผู้ใดเป็นคนชอบธรรมสักคนเดียวไม่มีเลย 11ไม่มีคนที่เข้าใจ
> ไม่มีคนที่แสวงหาพระเจ้า 12เขาทุกคนหลงผิดไปหมด พวกเขาเลวทรามเหมือนกันสิ้น ไม่มีสักคน
> เดียวที่ทำดี ไม่มีเลย 13ลำคอของพวกเขาคือหลุมฝังศพที่เปิดอยู่ เขาใช้ลิ้นของเขาในการล่อลวง

[28] Judaism ความเชื่อและวิถีชีวิตของชาวยิว

[29] “What is man that you are mindful of him?”

พิษงูร้ายอยู่ใต้ริมฝีปากของเขา 14ปากของพวกเขาเต็มด้วยคำแช่งด่าอันขมขื่น 15เท้าของเขาว่องไวในการทำให้นองเลือด 16ในทางเดินของเขามีความพินาศและความทุกข์ 17และเขาไม่รู้จักทางแห่งสันติสุข 18เขาไม่เคยคิดจะยำเกรงพระเจ้า" (ฉบับมาตรฐาน 2011)

ความจริงที่แน่นอนก็คือผู้ที่ไม่มีชีวิตใหม่จะอยู่ใต้อำนาจของบาป ในข้อ 10 เราจะเห็นคำพูดที่สำคัญว่า "ตามที่พระคัมภีร์มีเขียนไว้" ซึ่งเป็นคำยกอ้างจากที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์เดิม คำอ้างอิงนี้กล่าวว่าไม่มีใครเลยชอบธรรม แต่นั่นก็ไม่เหมือนกับการกล่าวว่าทุกคนล้วนเลวทรามไปหมด เสื่อมลง และชั่วช้าอย่างที่สุด เรากำลังใส่ความคิดของเราเองเข้าไปในพระคัมภีร์ มันจริงที่ไม่มีใครชอบธรรมเลยสักคนด้วยกำลังของตัวเขาเองเพราะทุกคนอยู่ใต้อำนาจของบาปและต้องการพระกิตติคุณ หากไม่เป็นเช่นนั้น พระคริสต์ก็คงไม่ต้องมาตายเพื่อเรา

ข้อ 13 ไม่ได้บอกหรือว่าพิษของงูร้ายอยู่ใต้ริมฝีปากของพวกเขา? แต่เราก็อ่านข้อนี้ออกนอกบริบท ข้อนี้อ้างอิงจากสดุดีของดาวิดที่ดาวิดกำลังพูดถึง "ศัตรู" ของเขา (สดุดี 5:8-9) เขาไม่ได้กำลังพูดถึงมนุษย์ทุกคน การพูดว่าศัตรูของเขาชั่วร้ายไม่เหมือนกับการพูดว่ามนุษย์ทุกคนเป็นเช่นนั้น

คนในรุ่นของเราจะได้ยินและบางคนก็ได้เห็นการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ที่คนถึง 10 ล้านคนถูกพวกนาซีฆ่าตาย มนุษย์มีขีดความสามารถที่จะชั่วได้อย่างสุด ๆ ชาวยิวหกล้านคนและไม่ใช่ยิวอีกสี่ล้านคนที่ถูกกำจัดให้สิ้นซากในค่ายกักกันนั้นโดนความชั่วร้ายขนาดไหน? เชื่อแน่ว่าเป็นการกระทำของชาวเยอรมันส่วนน้อยที่ชาวเยอรมันส่วนใหญ่ไม่มีส่วนรู้เห็น ชาวเยอรมันรู้สึกเสียใจอย่างมากกับเรื่องนี้ พวกเขาได้ขอโทษและขอให้ชาวยิวยกโทษให้และได้ให้เงินชดเชยจำนวนมหาศาลกับอิสราเอล มีความเจ็บปวดและเสียใจอย่างลึก ๆในจิตใจของชาวเยอรมันเมื่อพวกเขารู้ว่ากลุ่มคนชั่วช้าได้กระทำสิ่งที่โหดร้ายในประเทศของตนเองในขณะที่ชาวเยอรมันทั่วไปในเวลานั้นไม่รู้เรื่อง

การกล่าวว่าทุกคนชั่วร้ายและเลวทรามเหมือนพวกนาซีนั้นไม่ได้เป็นมุมมองของพระคัมภีร์ พระคัมภีร์เตือนเราว่ามนุษย์สามารถจะชั่วได้ถึงขีดสุด แต่พระคัมภีร์ไม่ได้พูดว่าทุกคนเป็นเช่นนั้น คุณคงเคยพบคนที่ไม่เป็นคริสเตียนที่ดีอย่างเหลือเกิน คนที่ดีเอามาก ๆที่ผมได้พบก็คือคนที่ไม่เป็นคริสเตียน บางครั้งผมก็พูดกับเฮเลนภรรยาของผมว่า "ทำไมคนที่ไม่เป็นคริสเตียนบางคนจึงดีกว่าคนที่เป็นคริสเตียนเยอะ?"

พระเยซูทรงสอนไหมว่ามนุษย์เสื่อมทรามไปหมด? พระองค์ไม่ได้ตรัสหรอกหรือว่า "ไม่ใช่สิ่งซึ่งเข้าไปในปากจะทำให้มนุษย์เป็นมลทิน แต่สิ่งซึ่งออกมาจากปากนั้นแหละทำให้มนุษย์เป็นมลทิน" (มัทธิว 15:11 ฉบับมาตรฐาน 2011) ในการกล่าวว่าลักษณะของความชั่วร้ายทุกอย่างออกมาจากปากของมนุษย์นั้นประเด็นหลักของพระเยซูก็คือว่า(ที่)สิ่งชั่วร้ายทั้งหลายไม่ได้มาจากอาหารที่คุณกินเข้าไป อาหารจะสะอาดหรือไม่สะอาดก็ไม่เกี่ยวกันเลยเพราะอาหารเป็นสิ่งภายนอก และความชั่วร้ายไม่ใช่สิ่งที่คุณกินเข้าไปในร่างกายของคุณ ความชั่วร้ายมาจากใจของคุณ พระเยซูไม่ได้กำลังบอกว่าทุกคนในโลกนี้ล้วนชั่วช้าและเลวทราม แต่ความบาปมาจากใจไม่ได้มาจากอาหารที่คุณกินเข้าไป

เปาโลได้ให้ประเด็นสำคัญใน 1 โครินธ์ 11:7 ว่า ผู้ชาย “เป็นพระฉายาและสง่าราศี[30]ของพระเจ้า” หรือฉบับนิวรีไวซ์แสตนดาร์ด[31]แปลว่า “เป็นพระฉายาและภาพสะท้อนให้เห็นพระเจ้า” จงสังเกตกาลปัจจุบันทางไวยากรณ์ที่ผู้ชายกำลังเป็นไม่ใช่เคยเป็นพระฉายาของพระเจ้า พระคัมภีร์ไม่เคยกล่าวว่ามนุษย์ได้สูญเสียพระฉายาของพระเจ้า แต่ตามคำสอนของคริสเตียนในประเทศตะวันตกมีว่าเมื่ออาดัมทำบาป พระฉายาของพระเจ้าในเขาจึงหมดไป ถูกทำลายไป หรือสูญไป เปาโลปฏิเสธเรื่องนี้จากที่เห็นในคำกล่าวของเขาว่าผู้ชายเป็น “พระฉายาและภาพสะท้อนของพระเจ้า” ผู้หญิงก็เป็นพระฉายาและภาพสะท้อนของพระเจ้าด้วย เพราะถ้าผู้หญิงเป็นภาพสะท้อนของผู้ชายและผู้ชายเป็นพระฉายาและพระสิริของพระเจ้า ดังนั้นผู้หญิงก็ต้องเป็นพระฉายาและพระสิริของพระเจ้าเช่นกัน

คนที่ไม่เป็นคริสเตียนเลวทรามไหม?

แม้ขณะที่ไม่เป็นคริสเตียน เปาโลก็เป็นคนชอบธรรมตามบทบัญญัติ (ฟิลิปปี 3:6)[32] เขาไม่เคยบอกว่าตัวเองเลวทรามและชั่วช้าแต่บอกว่าไม่มีที่ติและชอบธรรมตามบทบัญญัติ การเป็นคนชอบธรรมตามบทบัญญัตินั้นหมายความว่าคุณปฏิบัติตามข้อกำหนดของบทบัญญัติและไม่ทำบาปที่ชั่วร้าย เปาโลเป็นคนชอบธรรมในความหมายนั้น แต่ด้วยความไม่รู้ของเขานั้นเขาได้ข่มเหงคริสตจักรเพราะเขาคิดว่าเขากำลังทำสิ่งที่ถูกต้องต่อบทบัญญัติและเขาก็เสียใจอย่างที่สุดในภายหลังกับความเชื่อที่ผิดนั้น จากความไม่รู้นี้เขารู้สึกว่าคริสเตียนไม่ยึดมั่นต่อบทบัญญัติ แต่เขากำลังทำตามบทบัญญัติด้วยความกระตือรือร้นมาก เพราะฉะนั้นในฐานะที่เป็นผู้ชอบธรรมต่อบทบัญญัติเขาจึงต้องดำเนินการกับคนเหล่านั้น

พระเยซูทรงมองมนุษย์ว่าเสื่อมทรามและชั่วช้าไหม? ถ้าพระองค์มองอย่างนั้นพระองค์คงไม่สอนคำอุปมาเรื่องชาวสะมาเรียผู้ใจดีแน่ ชาวสะมาเรียผู้นี้ไม่ได้เป็นสาวกของพระเยซูและก็ไม่ได้เป็นคริสเตียน ชาวสะมาเรียผู้นี้ไม่ได้ทำตามพระบัญญัติของชาวยิวและไม่ได้นมัสการในพระวิหารของชาวยิวด้วย แต่พระเยซูตรัสอะไรเกี่ยวกับชาวสะมาเรียที่ไม่ได้บังเกิดใหม่คนนี้หรือ? เขาเป็นคนชอบธรรมยิ่งกว่าปุโรหิตและคนเลวีเสียอีกเพราะว่าเขายอมที่จะช่วยชีวิตชายที่กำลังจะตาย คนที่เลวทราม เสื่อมลงและชั่วช้าจะแสดงความเมตตาที่เกินธรรมดาเช่นนี้กับคนแปลกหน้าแท้ ๆได้อย่างไร?

เราบิดเบือนพระคัมภีร์ให้พูดตามที่เราต้องการให้พระคัมภีร์พูด โดยเลือกจากข้อตรงนี้บ้างข้อตรงโน้นบ้าง เราเลือกเอาแต่ข้อที่เป็นประโยชน์กับเราในพระธรรมโรมเพื่อใช้พิสูจน์ประเด็นของเรา มีข้อพระคัมภีร์หลายข้อ เช่น 1 โครินธ์ 11:7[33] ที่เราไม่รู้ว่าจะใช้อย่างไร เราก็เลยหาข้ออื่นที่สอดคล้องกับความเชื่อของเราอย่างเช่น โรม 3:23 ที่กล่าวว่าเราทุกคนทำบาปและเสื่อมจากพระสิริ[34]ของพระเจ้า

เมื่อยังไม่ได้เป็นคริสเตียนผมก็เป็นคนชอบธรรมด้วย อันที่จริงแล้วผมนึกแทบไม่ออกว่าผมเคยทำบาปอะไรบ้างเมื่อยังไม่เป็นคริสเตียน ผมหลีกเลี่ยงการกระทำความบาปทางเพศ เช่น มีเพศสัมพันธ์

---

[30] ฉบับไทยคิงเจมส์ (ส่วนฉบับ 1971 แปลว่า “พระสิริ” และฉบับมาตรฐาน 2012 แปลว่า “ราศี”)

[31] NRSV (New Revised Standard Version)

[32] **ฟิลิปปี** 3:6 “ในด้านความกระตือรือร้นก็ได้ข่มเหงคริสตจักร ในด้านความชอบธรรมตามธรรมบัญญัติก็ไม่มีที่ติ”

[33] 1 **โครินธ์** 11:7 “เพราะว่าผู้ชายเป็นพระฉายาและพระสิริของพระเจ้า ส่วนผู้หญิงนั้นเป็นศักดิ์ศรีของผู้ชาย” (ฉบับ 1971) หรือ “เพราะว่าผู้ชายเป็นพระฉายาและสง่าราศีของพระเจ้า ส่วนผู้หญิงนั้นเป็นสง่าราศีของผู้ชาย” (ฉบับไทยคิงเจมส์)–ผู้แปล

[34] ฉบับไทยคิงเจมส์แปลว่า “เสื่อมจากสง่าราศี” ของพระเจ้า

ก่อนแต่งงาน[35] ซึ่งเป็นเรื่องธรรมดาเสียแล้วในหมู่คนหนุ่มสาว ผมมุ่งเน้นกับความรักที่มีต่อประเทศจีน ผมอุทิศกำลังและเรี่ยวแรงของผมทั้งหมดกับการเตรียมตัวเองเพื่อรับใช้ประเทศชาติของผม ผมคิดว่าไม่มีใครในประเทศจีนจะรักชาติมากเท่าผม ด้วยความรักชาติอย่างแรงกล้าของผมนี่เองผมจึงฝึกฝนร่างกายด้วยกีฬาและศิลปะการต่อสู้ รวมทั้งฝึกฝนความรู้ด้านคณิตศาสตร์และวิชาอื่น ๆที่เกี่ยวข้องกัน ผมอ่านหนังสือตั้งแต่ปรัชญาไปจนวิทยาศาสตร์เพื่อเตรียมตัวเองรับใช้ประเทศชาติของผม

ในสถานการณ์แบบนั้นจึงเกือบจะเป็นไปไม่ได้ที่ผมจะทำบาปเพราะไม่มีโอกาสที่จะคิดเรื่องนั้น ผมไม่ได้คิดถึงผู้หญิงและตัวผมเองไม่ได้สนใจผู้หญิง เมื่อมีผู้หญิงคนไหนมาสนใจผม ผมจะวิ่งหนี โปรดอย่ามายุ่งกับผมเลยผมจะได้ทำตามเป้าหมายของผมได้เต็มที่ ผมไม่เคยทำบาปทางเพศเลยเพราะผมไม่ได้สนใจมัน ผมไม่ได้ลักขโมยหรือปล้นจี้ แล้วเช่นนั้นจะเหลือบาปอะไรให้ผมทำอีกหรือ? เมื่อมองย้อนกลับไปก็นึกไม่ออกว่าผมทำบาปอะไรไปหรือ?

ผมสามารถพูดเช่นเดียวกับเปาโลว่าถ้าจะพูดกันตามกฎหมายของมนุษย์หรือกฎของศีลธรรมแล้ว ผมก็ไม่มีที่ติ ผมไม่ได้ทำผิดกฎเหล่านั้นเลย นั่นหมายความว่าผมไม่ต้องการพระคริสต์หรือ? ผมต้องการพระคริสต์แน่ ๆ แต่ทำไมเราจะต้องสอนว่าทุกคนเสื่อมทรามลง? ผมเป็นพยานได้ว่าเพื่อนบางคนที่ไม่เป็นคริสเตียนเป็นคนที่ดีเยี่ยมหรืออย่างน้อยก็ดีพอ ๆกับผม ผมยังจดจำพวกเขาได้ดีและช่วงเวลาที่ดีที่เราเคยมีด้วยกันได้ เราพูดคุยกันถึงสิ่งมากมายแต่ไม่เคยพูดคุยกันถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับบาป ดังนั้นทำไมเราจึงพูดว่าทุกคนเสื่อมทรามลงในเมื่อไม่มีการสอนเช่นนั้นในพระคัมภีร์?

ผมยอมรับว่าผู้คนสามารถจะชั่วได้อย่างสุด ๆ เมื่อผมเป็นเด็กผมเห็นว่าคนญี่ปุ่นชั่วร้ายมาก ๆ การกระทำที่โหดเหี้ยมเช่นการสังหารหมู่ที่นานกิง[36]ยังคงทำให้เลือดของผมเดือดพล่าน ผมไม่สามารถจะเอาเลือดรักชาติออกไปจากตัวของผมได้และก็ไม่ต้องการจะให้เป็นเช่นนั้น เมื่อผมคิดถึงการฆ่าหมู่นี้มันทำให้ผมเดือด ผมจึงต้องขอให้พระเจ้าทรงทำให้ผมสงบลง

พระเจ้าอย่างสมบูรณ์และมนุษย์อย่างสมบูรณ์

ถ้าเราไม่ขจัดความคิดผิด ๆเกี่ยวกับมนุษย์ให้หมดไป เราจะพูดถึงพระเยซูว่าเป็นมนุษย์อย่างลำบากใจ นั่นคือเหตุผลที่เมื่อเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ เราจึงไม่ชอบพูดถึงพระเยซูว่าเป็นมนุษย์ เพราะสำหรับเราแล้วมนุษย์เลวทรามและเสื่อมลง ฉะนั้นผู้ที่ปราศจากบาปอย่างพระเยซูจะเป็นมนุษย์ได้อย่างไร? ทำไมพระยาห์เวห์พระเจ้าผู้ทรงบริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์จะเสด็จเข้ามาในโลกนี้มาสถิตอยู่ในมนุษย์เล่า? ความคิดของเราไม่ยอมรับเรื่องที่เกี่ยวกับพระเจ้าแบบนี้ ดังนั้นเราจึงต้องอุปโลกน์อีกผู้หนึ่งขึ้นมา

แต่ปัญหาของความเชื่อในตรีเอกานุภาพก็คือ พระเจ้าพระองค์ที่สองซึ่งก็คือพระเจ้าพระบุตรนั้นเป็นเหมือนกับพระบิดาทุกประการ พระองค์ทรงดำรงอยู่นิรันดร์และเท่าเทียมกับพระบิดาและทรงมีคุณสมบัติทุกอย่างเหมือนพระบิดา เพราะฉะนั้นถ้าคำสอนใดที่เป็นปัญหาทางศาสนศาสตร์เมื่อเรานำไปใช้กับพระเจ้าพระบิดา มันก็จะเป็นปัญหาพอ ๆกันเมื่อเรานำไปใช้กับพระเจ้าพระบุตร การนำเสนอพระเจ้าพระองค์ที่สองก็ไม่ได้ทำให้ตัวเราเองพ้นจากปัญหาเสียทีเดียว พระเจ้าพระบุตรไม่ได้อยู่ไกลเหมือนพระบิดาหรอกหรือ? ถ้าพระองค์ทรงเท่าเทียมกับพระบิดาทุกประการพระองค์ก็ต้องอยู่ไกลเช่นกัน ถ้าอย่างนั้น

---

[35] หรือผิดประเวณี

[36] “南京大屠殺” เป็นการฆ่าหมู่ชาวจีนอย่างโหดเหี้ยมหลังจากทหารญี่ปุ่นยึดนานกิง มีชาวจีนถูกฆ่าตายราวสามแสนคนในหกอาทิตย์

ทำไมพระบิดาจึงไม่เสด็จลงมาในโลกนี้เสียเองแต่กลับส่งผู้อื่นซึ่งเหมือนกับพระองค์ทุกประการมาแทน? มีบางสิ่งบางอย่างในเรื่องนี้ที่ไร้เหตุผล เมื่อเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพผมก็ไม่มีคำตอบในเรื่องนี้ ผมยอมรับการสอนตามที่ยอมรับกันมาเพราะคริสตจักรได้สอนผมมาอย่างนั้น

เรื่องที่มนุษย์ต่ำกว่าพระเจ้าหน่อยเดียวนั้นเกี่ยวโยงกับสิ่งอื่นที่เกี่ยวกับมนุษย์อีก แผนการของพระเจ้าสำหรับมนุษย์ซึ่งก็คือแผนการสำหรับคุณและผมนั้นเป็นเรื่องที่น่าประหลาดใจ คือเราจะปกครองร่วมกับพระองค์ เราไม่ได้แค่ปกครองแต่มนุษย์เท่านั้นเราจะได้พิพากษาเหล่าทูตสวรรค์ด้วย! "ท่านไม่รู้หรือว่าเราจะพิพากษาทูตสวรรค์? เช่นนี้แล้วเรายิ่งสมควรจะจัดการกับเรื่องราวต่าง ๆของชีวิตนี้ได้ดีกว่านั้นสักเพียงใด!"[37] (1โครินธ์ 6:3 ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย) เราถือว่าพวกทูตสวรรค์เป็นวิญญาณที่มีฤทธิ์แต่ทูตสวรรค์เหล่านี้แหละที่เราจะพิพากษา! และถ้าคุณสามารถจะพิพากษาพวกทูตสวรรค์ได้แล้วจะมีอะไรอีกหรือที่คุณจะทำไม่ได้? พระเจ้าทรงมีแผนการที่ยิ่งใหญ่และสูงส่งสำหรับมนุษย์ แล้วทำไมคุณจึงยังคงฉุดลากมนุษย์ให้จมโคลนเล่า?

ผมจะไม่พูดถึงคำถามเรื่องของคนที่บังเกิดใหม่แต่จะพูดว่ามุมมองของคริสเตียนต่อคนที่บังเกิดใหม่นั้นไม่ได้ดีไปกว่ามุมมองต่อคนที่ไม่ได้บังเกิดใหม่ ลูเธอร์กล่าวว่าเราเป็นธรรมิกชนและคนบาปในเวลาเดียวกันและคุณจะเป็นคนบาปไปตลอดชีวิตของคุณ แต่ดูเหมือนเปาโลจะไม่สนใจในส่วนของ "คนบาป" และมุ่งสนใจกับในส่วนของ "ธรรมิกชน"[38] อันที่จริงเปาโลพูดถึงคริสเตียนเสมอมาว่าเป็นธรรมิกชน นั่นก็ไม่ได้หมายความว่าเราจะทำบาปไม่ได้เพราะความจริงแล้วเราก็ยังสามารถจะทำบาปได้ แต่การเรียกคนที่บังเกิดใหม่ว่าเป็นคนบาปยังกับว่าเขาไม่ได้บังเกิดใหม่นั้นก็ได้บอกเราแล้วว่ามีปัญหากับมุมมองของเราเกี่ยวกับมนุษย์

ก่อนจะพูดถึงความเป็นมนุษย์ของพระคริสต์และคำถามเรื่องความเข้าใจเกี่ยวกับพระคริสต์[39] เราต้องขจัดปมประเด็นที่มีเสียก่อนไม่เช่นนั้นเราจะงุนงงก่อนที่จะต่อในเรื่องความเข้าใจเกี่ยวกับพระคริสต์ เมื่อถึงตอนนั้นเราจะไม่สามารถคิดเรื่องนี้ให้ชัดเจนได้ ตลอดหลายทศวรรษมานี้ผมได้ทุ่มตัวเองศึกษาเรื่องความเข้าใจเกี่ยวกับพระคริสต์ และคงไม่มีใครที่ได้ศึกษาเรื่องความเข้าใจเกี่ยวกับพระคริสต์มากเท่ากับผม ผมอ่านหนังสือต่าง ๆ ได้ทำการศึกษาในเรื่องนี้ ได้วิเคราะห์หลักคำสอนต่าง ๆแบบวิเคราะห์แล้ววิเคราะห์อีกและได้ศึกษาทุกข้อในพระคัมภีร์ ถ้าหากเราจะคิดให้ชัดเจนเราก็ต้องขจัดความคิดที่ผิด ๆออกให้หมด นั่นคือสิ่งที่ผมได้ทำมาโดยตลอดแต่ก็ยังขจัดได้ไม่หมด

ความเชื่อในตรีเอกานุภาพมีคำสอนที่เป็นปัญหาอย่างมาก เมื่อผมเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ ผมไม่ได้เห็นความร้ายแรงของปัญหานี้และผมก็สอนหลักคำสอนนั้นด้วยความกระตือรือร้นของผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพที่ดี หลักคำสอนนั้นคืออะไรหรือ? คำสอนนั้นก็คือพระเยซูทรงเป็นพระเจ้าแท้และมนุษย์แท้ เรื่องที่คุณคุ้นจากข้อเชื่อของคริสตจักร

"พระเจ้าแท้" หมายความว่าอย่างไร? มันก็หมายความว่าพระเยซูเป็นพระเจ้า 100% เพราะถ้าพระองค์ไม่ได้เป็นพระเจ้า 100 % พระองค์ก็ไม่ได้เป็นพระเจ้าแท้ แต่พระองค์ก็เป็นมนุษย์แท้ด้วยซึ่งน่าจะหมายความว่าพระเยซูทรงเป็นมนุษย์ 100% ผมไม่ต้องเป็นนักคณิตศาสตร์ก็เห็นได้ว่าเรามีปัญหา เพราะ

---

[37] "พวกท่านรู้แล้วไม่ใช่หรือว่าเราจะพิพากษาพวกทูตสวรรค์ ถ้าเช่นนั้นก็ยิ่งควรจะพิพากษาเรื่องของชีวิตนี้"(ฉบับมาตรฐาน 2011) –ผู้แปล

[38] มาจากคำกรีกว่า "ἅγιος " หมายถึงผู้ที่ถูกแยกเพื่อพระเจ้า เป็นผู้ที่บริสุทธิ์ (ผู้แปล)

[39] Christology

ตอนนี้พระเยซูทรงเป็น 200 % (พระเจ้า 100% และมนุษย์ 100%) คน ๆหนึ่งจะเป็น 200 % ของสิ่งใดได้อย่างไร?

พระเยซูจะเป็นทั้งพระเจ้าแท้และมนุษย์แท้ได้อย่างไร? ถ้าผมบอกว่ามีคน ๆหนึ่งเป็นคนจีน 100% และในเวลาเดียวกันก็เป็นคนอิตาลี 100% คุณฟังดูแล้วสอดคล้องกันไหม? คน ๆหนึ่งจะสามารถเป็นคนจีน 100% และก็เป็นคนอิตาลี 100% ได้ไหม? มันเป็นได้กับการเป็นพลเมืองสองสัญชาติคือจีนอิตาเลียน แต่ผมกำลังพูดในแง่ของเชื้อชาติ คน ๆหนึ่งจะมีเชื้อชาติจีน 100% และเชื้อชาติอิตาเลียน 100% ได้ไหม? คงไม่มีแน่นอนแม้เราอาจจะพูดอย่างมีเหตุมีผลว่าส่วนหนึ่งเขาเป็นคนจีนและอีกส่วนหนึ่งเป็นคนอิตาเลียนก็ตาม

ให้เราเลือกอีกตัวอย่างหนึ่ง วัตถุอันหนึ่งจะเป็นรูปทรงกลมกับรูปทรงสี่เหลี่ยมในเวลาเดียวกันได้ไหม? เรากำลังพูดเรื่องเหลวไหลอยู่ใช่ไหม? แต่น่าแปลกใจที่ในศาสนศาสตร์เราสามารถจะพูดเรื่องเหลวไหลแบบนี้ได้และคิดเอาว่าเรากำลังพูดเรื่องที่สมเหตุสมผลอยู่ เราจะหาทางออกในเรื่องนี้อย่างไร? ก็หาทางออกด้วยการเรียกว่า “เป็นความล้ำลึก” เพื่อให้ความล้ำลึกนี้ช่วยครอบคลุมทุกคำถามทุกข้อโต้แย้งและทุกเรื่องที่ไม่สามารถจะเข้าใจได้ ยิ่งกว่านั้นยังกล่าวไว้ว่าทุกสิ่งเป็นไปได้สำหรับพระเจ้า แต่เดี๋ยวก่อนไม่ใช่ว่าทุกสิ่งจะเป็นไปได้สำหรับพระเจ้า เพราะด้วยคำนิยามแล้วมันเป็นไปไม่ได้ที่พระเจ้าจะตรัสสิ่งที่เหลวไหล พระเจ้าจะตรัสสิ่งที่เหลวไหลและเรียกสิ่งนั้นว่าความจริงได้หรือ? ก็ไม่อย่างแน่นอนที่พระเจ้าจะทรงทำสิ่งที่ตรงกันข้ามกับพระลักษณะของพระองค์ พระเจ้าจะทำสิ่งชั่วร้ายหรือทำผิดด้วยการโกหกไม่ได้ สิ่งเหล่านี้เป็นไปไม่ได้สำหรับพระเจ้าเพราะเป็นสิ่งที่ตรงกันข้ามกับพระลักษณะของพระองค์ และเมื่อพิจารณาตามคำนิยามแล้วเราไม่สามารถจะพูดว่าวัตถุอันนั้นเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมและรูปทรงกลมในเวลาเดียวกัน

แล้วเรื่องของการเป็นพระเจ้า 100% และมนุษย์ 100% ล่ะ? พระเจ้าทรงไม่มีที่สิ้นสุด แต่มนุษย์มีที่สิ้นสุด คน ๆเดียวกันจะมีทั้งไม่มีที่สิ้นสุดและมีที่สิ้นสุดในเวลาเดียวกันได้อย่างไร? นั่นเป็นไปไม่ได้ ยิ่งกว่านั้นพระเจ้าจะตายไม่ได้เพราะพระองค์ทรงอมตะ เปาโลกล่าวว่า “บัดนี้ขอพระเกียรติและพระสิริมีแด่จอมราชันองค์นิรันดร์ผู้ทรงอมตะ และเราไม่อาจมองเห็นได้ ผู้ทรงเป็นพระเจ้าแต่ผู้เดียวนั้นตลอดกาลสืบ ๆไปเป็นนิตย์ อาเมน”[40] (1 ทิโมธี 1:17 ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย) คำว่า “ทรงอมตะ” (immortal) หมายความว่าพระเจ้าไม่มีวันตาย แต่มนุษย์ต้องตาย ที่จริงแล้วคำนามภาษาอังกฤษว่า “mortal”[41] หมายถึง “มนุษย์” คุณสมบัติแท้จริงของมนุษย์ก็คือการที่เขาต้องตาย จะเป็นไปได้อย่างไรที่คน ๆเดียวกันจะเป็นทั้งผู้ที่ต้องตายและผู้ที่ไม่มีวันตายในเวลาเดียวกัน?

ยากอบ 1:13 กล่าวว่า “พระเจ้าจะไม่ถูกความชั่วล่อลวง[42]” (ฉบับมาตรฐาน 2011) แต่มนุษย์ถูกล่อลวงได้และมนุษย์พ่ายแพ้กับการล่อลองเหมือนกับอาดัม มนุษย์สามารถถูกล่อให้หลง พระเจ้าไม่สามารถจะถูกล่อให้หลงได้ คน ๆเดียวกันจะเป็นทั้งผู้ที่ถูกความชั่วล่อลวงและเป็นผู้ที่ไม่ถูกความชั่วล่อลวงได้อย่างไร?

---

[40] “พระมหากษัตริย์ผู้ทรงดำรงอยู่นิรันดร์ ผู้เป็นองค์อมตะ และไม่ทรงปรากฏแก่ตา ผู้เป็นพระเจ้าแต่เพียงองค์เดียว ขอพระเกียรติและพระสิริ จงมีแด่พระองค์สืบ ๆไปเป็นนิตย์ อาเมน” (ฉบับมาตรฐาน 2011) -ผู้แปล

[41] หรือแปลว่า “มนุษย์ที่ต้องตาย”

[42] ฉบับมาตรฐาน 2011 และคำ “ล่อลวง” แปลได้อีกว่า “ทดลอง”

เมื่อมองย้อนกลับไปผมได้สอนเรื่องที่เหลวไหลไปเต็ม ๆและผมก็ไม่รู้ตัว เพราะทุกสิ่งถูกครอบคลุมด้วยคำว่า “ความล้ำลึก”[43] คุณอาจจะมีความเข้าใจเกี่ยวกับ “ความล้ำลึก” ของคุณเอาเอง แต่ในพระคัมภีร์นั้นความล้ำลึกไม่ได้หมายถึงสิ่งที่เกินความเข้าใจ พจนานุกรมพระคัมภีร์ฉบับนิวไบเบิ้ลดิกชันนารี[44] พิมพ์ครั้งที่ 3 ในหัวข้อ “ความล้ำลึก” พูดไว้ว่า

> แต่ “ความล้ำลึก” (mystery) ในความหมายที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันคือความลับที่ยังหาคำตอบไม่ได้ นี่ไม่ใช่ความหมายของคำ “*mystērion*”[45] ในภาษากรีกของพระคัมภีร์และภาษากรีกดั้งเดิม ในพระคัมภีร์ใหม่คำ “*mystērion*” หมายถึงความลับซึ่งยังลึกลับที่กำลังเปิดเผยหรือได้ถูกเปิดเผย และพระเจ้าจำเป็นต้องเปิดเผยให้มนุษย์ได้รู้โดยพระวิญญาณของพระองค์ ในลักษณะนี้คำนี้จึงใกล้เคียงมากกับคำในพระคัมภีร์ใหม่ว่า “*apokalypsis*” คือ “การเปิดเผย”[46] “*Mystērion*” เป็นความลับชั่วระยะหนึ่งซึ่งเมื่อได้เปิดเผยให้รู้และเข้าใจ มันก็ไม่เป็นความลับอีกต่อไป

คำว่า “ความล้ำลึก” ในพระคัมภีร์หมายถึงสิ่งที่ถูกซ่อนไว้แต่ขณะนี้ได้ถูกเปิดเผย และที่มนุษย์ไม่สามารถจะค้นพบด้วยสติปัญญาของเขาเอง เพราะหากคุณรู้อะไรบางอย่างด้วยสติปัญญาของคุณเอง ก็ไม่จำเป็นต้องมีการเปิดเผย การเปิดเผยคือส่วนสำคัญของความล้ำลึก สิ่งที่คุณไม่รู้มาก่อนในขณะนี้ได้ถูกเปิดเผย แต่ “ความล้ำลึก” ได้ถูกบิดเบือนในศาสนศาสตร์ให้หมายถึงสิ่งที่ไม่สามารถเข้าใจได้หรือแม้กระทั่งสิ่งที่เหลวไหล

เราได้พูดกันเยอะถึงเรื่องที่เหลวไหลในยุคของเราในนามของศาสนาและความเชื่อของคริสเตียน มันถึงเวลาแล้วที่เราจะต้องตื่นขึ้น นี่ทำให้ต้องเร่งด่วนยิ่งขึ้นเพราะความจริงที่ว่าในการนมัสการพระเยซูเป็นพระเจ้าไม่ว่าจะด้วยจุดประสงค์ใดนั้นเราได้ให้พระเยซูมาเป็นจุดศูนย์กลางของการนมัสการและความรักภักดีของเราแทนที่พระยาห์เวห์ มันเป็นบาปที่ร้ายแรงที่จะผลักพระยาห์เวห์ออกไปและเรียกพระองค์ว่า “พระบิดา” ในความหมายที่ต่างจาก “พระบิดา” ที่พระเยซูทรงเข้าใจ ความคิดเกี่ยวกับพระบิดาของความเชื่อในตรีเอกานุภาพได้พัฒนาขึ้นในช่วงสองหรือสามร้อยปีหลังช่วงสมัยของพระเยซู ช่วงหลายปีของการก่อตัวขึ้นนี้หลักคำสอนของพระเจ้าถูกดัดแปลงแก้ไขอย่างถึงขีดสุด เพราะปรัชญากรีกซึ่งเป็นของคนต่างชาติกำลังยึดครองศาสนศาสตร์ของคริสเตียนและเปลี่ยนให้เป็นการเชื่อในพระเจ้าหลายองค์นั่นก็คือพรางตัวกลาย ๆว่าเป็นความเชื่อในพระเจ้าเพียงองค์เดียวเพียงแต่ชื่อ

พระยาห์เวห์ได้เสด็จมา

ถ้อยความพิเศษเฉพาะของพระคัมภีร์ใหม่และการเปิดเผยของพระกิตติคุณก็คือ พระยาห์เวห์พระเจ้า พระบิดาของเราได้เสด็จเข้ามาในโลก (เรากำลังใช้คำ “พระบิดา” ในความหมายของพระเยซูไม่ใช่ใน

---

[43] Mystery
[44] New Bible Dictionary
[45] คำกรีกที่แปลว่า “Mystery” ในภาษาอังกฤษ
[46] หรือ “วิวรณ์”

ความหมายของความเชื่อในตรีเอกานุภาพ เราต้องระมัดระวังเมื่อพูดถึง “พระบิดา” เพราะด้วยพื้นหลังความเชื่อในตรีเอกานุภาพของเรานั้นเราอาจพูดถึงพระบิดาว่าเป็นหนึ่งในสามองค์ได้ง่าย ๆ

พระเจ้าผู้สูงสุด พระผู้สร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกและเป็นจอมกษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งปวงได้เสด็จลงมาด้วยตัวพระองค์เองเพื่อช่วยคุณและผมให้รอด ความเชื่อในตรีเอกานุภาพจะมีถ้อยความที่ดีกว่านั้นไหม? เราได้สูญเสียถ้อยความที่น่ามหัศจรรย์ไปเพราะเราบอกว่าผู้ที่ได้เสด็จมาไม่ใช่พระยาห์เวห์แต่เป็นบุคคลอื่น นี่จึงไม่แปลกใจเลยที่เราไม่ได้รักพระยาห์เวห์ด้วยสิ้นสุดใจของเรา สุดจิตของเรา สุดความคิดของเรา และสุดกำลังของเรา เราจะรักพระองค์ได้อย่างไรถ้าเราคิดว่าสิ่งยิ่งใหญ่ที่สุดที่พระองค์ทรงเคยทำเพื่อเราก็คือส่งผู้อื่นมาตายเพื่อเรา? ในที่สุดองค์ผู้เป็นเจ้าได้ให้ผมตื่นขึ้นและเห็นความจริงนี้

ที่ผ่านมาผมได้สอนวิธีอธิษฐานที่เรียกว่าโคเฮน[47] (คำย่อของ “การร้องออกพระนามนิรันดร์ของพระเจ้า”) เมื่อเร็ว ๆนี้ผู้ร่วมงานบางคนถามผมว่าเราจะทำอย่างไรกับเรื่องนี้ อันที่จริงแล้วไม่มีปัญหา สิ่งที่คริสเตียนส่วนใหญ่ไม่ได้ตระหนักถึงก็คือในชื่อของพระเยซูมีพระยาห์เวห์อยู่ พระเจ้าทรงเห็นควรด้วยพระปัญญาของพระองค์ ชื่อ “เยซู” มีความหมายว่า “พระยาห์เวห์ทรงช่วยให้รอด” หรือ “พระยาห์เวห์ทรงเป็นความรอด” ดังนั้นในการทำโคเฮนร้องออกพระนามนิรันดร์นั้น คุณไม่ได้แค่ร้องออกพระนามพระเยซูเท่านั้นคุณกำลังร้องออกพระนาม “พระยาห์เวห์ผู้ที่ช่วยให้รอด” ด้วย ถ้าคุณทำโคเฮนแบบนี้คุณก็กำลังร้องออกพระนามของพระยาห์เวห์ผู้ที่ได้เสด็จมาในองค์พระคริสต์เพื่อช่วยเราให้รอด

พระประสงค์ของพระยาห์เวห์ในการเสด็จเข้ามาในโลกก็เพื่อทำการสร้างใหม่ พระองค์ได้ทรงทำการสร้างครั้งแรกและตอนนี้พระองค์ทรงทำการสร้างใหม่ในพระคริสต์และโดยทางพระคริสต์ ในเมื่อพระเจ้าไม่ได้ทรงมอบหมายให้ใครอื่นมาทำงานการสร้างครั้งแรกให้เสร็จลุล่วง ดังนั้นพระองค์ก็ไม่ได้ส่งใครอื่นมาทำให้ความรอดของเราเสร็จลุล่วง ด้วยเหตุนี้เราจึงถูกเรียกให้รักพระยาห์เวห์ด้วยสุดใจของเรา ด้วยสุดจิตของเรา ด้วยสุดความคิดของเรา และด้วยสุดกำลังของเรา เมื่อนั้นแหละเราจึงจะทำให้คำสอนของพระคัมภีร์เดิมในเฉลยธรรมบัญญัติ 6:4-5 และคำสอนของพระเยซูในมาระโก 12:29-30 สำเร็จ พระคัมภีร์ตอนหลังได้ยืนยันพระคัมภีร์ตอนแรกอีกครั้ง

ผมหวังว่าเมื่อมีความเข้าใจอย่างถูกต้องว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียวตามในพระคัมภีร์แล้ว ไฟจะจุดขึ้นในหัวใจของเราเพื่อพระเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของเรา ผมหวังว่าเราจะไม่นมัสการผู้อื่นเป็นจุดศูนย์กลางของความรักภักดีของเรา ก่อนที่ผมจะจากโลกนี้ไปผมอยากให้วัตถุประสงค์นี้สำเร็จโดยพระคุณของพระเจ้า ที่คนทั้งหลายจะรักพระยาห์เวห์พระเจ้าของเราด้วยความรักภักดีและความจดจ่ออย่างทั้งหมดโดยไม่หันเหหรือถูกหลอกด้วยคำสอนที่ผิด

การเกิดจากหญิงพรหมจารี

บทบาทของพระเยซูในการสร้างใหม่คืออะไร? บทบาทของพระองค์สำคัญอย่างมาก การสร้างใหม่ในพระคริสต์เริ่มต้นด้วยการเกิดจากหญิงพรหมจารี ลองคิดเรื่องการเกิดจากหญิงพรหมจารีกันสักครู่

ผมได้อ่านคำวิจารณ์ที่ค่อนข้างแรงของชาวมุสลิมเกี่ยวกับมุมมองของคริสเตียนเรื่องการเกิดจากหญิงพรหมจารี การเกิดจากหญิงพรหมจารีเป็นสิ่งสำคัญในศาสนาอิสลามที่เห็นจากคัมภีร์กุรอานอย่าง

[47] COHEN คำย่อจาก “Calling On His Everlasting Name”

น้อยสองตอนที่กล่าวถึงการเกิดจากหญิงพรหมจารีของอีซา[48] (คือพระเยซูที่รู้จักกันในศาสนาอิสลาม) ที่มีความยาวและละเอียดกว่าในพระคัมภีร์ใหม่

พระคัมภีร์ใหม่กล่าวว่าภาวะตั้งครรภ์พระเยซูนั้น พระวิญญาณของพระเจ้าซึ่งก็คือพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ลงมาเหนือและปกนางมารีย์ มันทำให้เรานึกถึงวิธีการที่พระวิญญาณของพระเจ้าทรงปกอยู่เหนือแผ่นดินที่ไม่มีรูปร่างในการทรงสร้างครั้งแรก (ปฐมกาล 1:2)[49] พระวิญญาณปกอยู่เหมือนนกโฉบอยู่เหนือพื้นผิวที่ไม่มีรูปร่างด้วยจุดประสงค์เพื่อเตรียมรังสำหรับการสร้าง เหมือนรังเตรียมไว้ให้นกวางไข่ รังนี้ก็ถูกเตรียมไว้สำหรับมนุษย์เพื่อจะได้มาอยู่ ทวีขึ้น เกิดผลฝ่ายวิญญาณ และสำเร็จตามพระประสงค์ของพระเจ้า ในตอนตั้งครรภ์พระเยซู พระวิญญาณของพระเจ้าเสด็จมาเหมือนนก ปกอยู่กับมารีย์ การสร้างใหม่ในพระคริสต์ได้เริ่มต้นขึ้น

ตามในพระคัมภีร์ใหม่และคัมภีร์กุรอานแล้วเวลานั้นมารีย์ยังไม่ได้รู้จักชายใด แล้วเธอจะตั้งครรภ์ได้อย่างไร? นักศึกษาวิชาชีววิทยาทุกคนจะรู้ว่าถ้าไม่มีสเปิร์ม[50] ก็เป็นไปไม่ได้ที่จะมีการกำเนิดขึ้น นั่นหมายความว่าพระเจ้าจะต้องสร้างสเปิร์มเพราะไม่เช่นนั้นจะมีวิธีใดอีกที่จะทำให้มารีย์ตั้งครรภ์ได้? นี่ไม่ใช่ทฤษฎีที่เป็นไปไม่ได้แต่เป็นสิ่งที่เป็นไปได้ ที่จริงในคัมภีร์กุรอานกล่าวอย่างนั้น อัลเลาะห์กล่าวว่า “จงเกิด” แล้วก็เกิดสิ่งนั้น คำสั่งเช่นนี้เป็นการดำเนินการสร้างและสิ่งนั้นก็เกิดขึ้นเมื่ออัลเลาะห์กำลังจะสร้างบางสิ่ง พระองค์ตรัสว่า “จงเกิด” แล้วก็เกิดสิ่งนั้น นั่นคือสิ่งที่เกิดขึ้นในการสร้างครั้งแรกและต่อมาก็เกิดขึ้นอีกครั้งกับการบังเกิดของพระเยซู มีการสร้างใหม่จริงๆ สเปิร์มได้ถูกสร้างขึ้นและเด็กคนหนึ่งได้บังเกิดขึ้น ถ้อยความสำคัญของการเกิดจากหญิงพรหมจารีก็คือ พระเจ้าในพระคริสต์กำลังให้กำเนิดสิ่งสร้างใหม่ พระยาห์เวห์เสด็จลงมาเพื่อทำการสร้างนี้ให้สำเร็จและตอนนี้พระองค์สถิตอยู่ในพระเยซู

พระเยซูทรงมีเชื้อสายของอาดัมทางฝ่ายมารดาของพระองค์ ลำดับวงศ์ตระกูลบรรพบุรุษของพระเยซูมาจากอาดัม พระเยซูทรงมีส่วนร่วมกับการสร้างเก่าทางมารดาของพระองค์ แต่พระองค์ก็ยังเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างใหม่ด้วย เป็น “ผลแรก” ของการสร้างใหม่ทางการฟื้นคืนพระชนม์ (1 โครินธ์ 15:23)[51]

นี่คือถ้อยคำที่มหัศจรรย์ เราไม่จำเป็นจะต้องถูกครอบงำด้วยหลักคำสอนของผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพและหลักคำสอนของคริสเตียนทางตะวันตกในเรื่องความเสื่อมทรามของมนุษย์ คริสตจักรโรมันคาทอลิกให้มีหลักคำสอนเรื่องการกำเนิดอย่างบริสุทธิ์ปราศจากบาป[52]ที่ไม่มีหลักฐานจากในพระคัมภีร์แม้แต่น้อย ถ้าจะพูดกันแล้วหลักคำสอนนี้ถูกคิดขึ้นภายหลังประวัติศาสตร์ของคริสตจักรคาทอลิก

ไม่มีความจำเป็นต้องมีหลักคำสอนดังกล่าว พระวจนะของพระเจ้าได้ให้เราเห็นว่ามนุษย์มีความสามารถที่จะทำบาป เขาไม่ได้เลวทรามทางศีลธรรมจนถึงแก่นแท้ของเขาเพราะการสืบทอดบาปจากอาดัม หลักคำสอนเรื่องบาปแต่กำเนิดกล่าวโทษอาดัมว่าเป็นต้นเหตุของความบาปของเราเพราะเรารับการ

---

[48] Isa

[49] **ปฐมกาล** 1:2 “แผ่นดินก็ร้างและว่างเปล่า ความมืดอยู่เหนือน้ำ และพระวิญญาณของพระเจ้าทรงปกอยู่เหนือน้ำนั้น” (ฉบับมาตรฐาน 2011) –ผู้แปล

[50] หรือ “ตัวอสุจิ”

[51] 1 โครินธ์ 15:23 “แต่ว่าจะเป็นไปตามลำดับ คือพระคริสต์ทรงเป็นผลแรก ต่อจากนั้นก็คือคนทั้งหลายที่เป็นของพระคริสต์ในเวลาที่พระองค์เสด็จกลับมา” (ฉบับมาตรฐาน 2011) –ผู้แปล

[52] Immaculate Conception คือการเชื่อว่านางมารีย์เป็นหญิงพิเศษที่ปราศจากบาปจึงให้กำเนิดพระเยซูผู้ปราศจากบาป (ผู้แปล)

สืบทอดบาปและมลทินบาปจากเขา ผมจะไม่เข้าไปในรายละเอียดเรื่องนี้เพราะผมได้พูดถึงหัวข้อนี้ในชุดคำสอนเรื่องพระฉายาของพระเจ้า

ในการเกิดจากหญิงพรหมจารีได้มีการรวมเป็นหนึ่งอย่างแท้จริงของพระเจ้าและมนุษย์ ของพระยาห์เวห์และพระเยซูและนี่จึงทำให้พระเยซูมีความสำคัญอย่างมาก สิ่งที่เห็นตรงข้ามกันก็คือความเชื่อในตรีเอกานุภาพแสดงข้อคิดเห็นว่ามีการรวมเป็นหนึ่งทางกายที่เข้าใจได้ยากที่พระเจ้ากับมนุษย์มารวมกายกันอย่างละครึ่งแบบลูกผสมที่เป็นทั้งพระเจ้าและเป็นมนุษย์ ถ้าการรวมเป็นหนึ่งนี้ทำให้พระเยซูมีส่วนหนึ่งเป็นพระเจ้าและอีกส่วนหนึ่งเป็นมนุษย์ก็จะทำให้พระองค์ไม่เป็นทั้งพระเจ้าจริง ๆหรือมนุษย์จริง ๆ แต่ถ้าพระเยซูเป็นพระเจ้าอย่างสมบูรณ์และมนุษย์อย่างสมบูรณ์ เราก็สามารถพูดถึงพระองค์ได้ทำนองเดียวกันว่าพระองค์ไม่ได้เป็นพระเจ้าจริง ๆหรือเป็นมนุษย์จริง ๆ ไม่มีทางที่จะหนีความเป็นเหตุเป็นผลในเรื่องนี้ไปได้ ถ้ามีการรวมเป็นหนึ่งทางกายที่เข้าใจได้ยากซึ่งไม่ใช่การรวมเป็นหนึ่งทางจิตวิญญาณแล้ว สิ่งที่เราจะมีก็คือพระเยซูผู้ที่ไม่ใช่ทั้งพระเจ้าหรือมนุษย์ มนุษย์ก็คือคน 100% และถ้าพระองค์เป็นคนน้อยกว่า 100% พระองค์ก็ไม่ได้เป็นมนุษย์แท้อีกต่อไป

พระเจ้าในพระคริสต์

การรวมเป็นหนึ่งได้เกิดขึ้น และเป็นการรวมเป็นหนึ่งที่ทรงพลานุภาพที่สุดที่เคยเกิดขึ้นในจักรวาล นี่คือการรวมเป็นหนึ่งในทางจิตวิญญาณของพระเจ้ากับมนุษย์ ในการบังเกิดของพระเยซูนั้นพระเจ้ามาสถิตในมนุษย์เป็นครั้งแรก สิ่งนี้ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนไม่ว่าจะในพระคัมภีร์เดิมหรือที่อื่นใด ก่อนหน้านี้ในพระคัมภีร์เดิมพระเจ้าได้ตรัสกับบรรดาผู้เผยพระวจนะ และพระวิญญาณของพระเจ้าได้เสด็จมาเหนือบางคน แต่ก็ไม่มีใครเคยเป็นพระวิหารที่พระยาห์เวห์เคยสถิตอยู่ภายใน โคโลสี 2:9[53] บอกเราว่าความบริบูรณ์ทั้งสิ้นของพระเจ้าพร้อมด้วยฤทธานุภาพและพระลักษณะทั้งสิ้นของพระองค์ ซึ่งไม่ใช่แค่เพียงบางส่วนของพระเจ้าแต่เป็นความบริบูรณ์ทั้งสิ้นของพระเจ้าดำรงอยู่ในพระกายของพระคริสต์ ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของพระเจ้าหรือหนึ่งในสามส่วนของพระเจ้า แต่เป็นความบริบูรณ์ทั้งสิ้นของพระเจ้าที่ดำรงอยู่ในพระกายของพระคริสต์ นั่นคืออานุภาพของการรวมเป็นหนึ่งที่พระเจ้าได้ทรงทำที่ประทับของพระองค์ในผู้ที่น่าแปลกใจที่ชื่อพระเยซูนี้

ส่วนที่เหลือในบทนี้เราจะดูชีวิตของพระเยซูตามที่บันทึกไว้ในพระกิตติคุณเพื่อจะเห็นว่าทุกสิ่งที่พระเยซูได้ทรงกระทำนั้นกระทำโดยพระยาห์เวห์ผู้ที่พระเยซูทรงเรียกว่าพระบิดาของพระองค์ แต่ไม่ใช่พระบิดาในความหมายตามความเชื่อในตรีเอกานุภาพ ทุกสิ่งที่พระเยซูทรงกระทำนั้นแท้จริงแล้วพระยาห์เวห์ทรงเป็นผู้ทำงานอยู่ในพระองค์ นี่เองที่การกระทำหลายอย่างของพระเยซูจึงดูคล้ายกันอย่างเด่นชัดกับสิ่งที่พระยาห์เวห์ได้เคยกระทำในพระคัมภีร์เดิม เมื่อพระเยซูทรงเลี้ยง 5,000 และ 4,000 คนในถิ่นทุรกันดาร เราก็จะนึกถึงพระยาห์เวห์ทันทีที่ทรงเลี้ยงชาวอิสราเอลมากมายในทะเลทราย ความเกี่ยวโยงกันนั้นชัดเจนและพระเยซูก็ทรงเน้นย้ำด้วยพระองค์เองเมื่อทรงเลี้ยงคน 5,000 คน พระองค์ตรัสว่า “บรรพบุรุษของพวกท่านได้กินมานาในถิ่นทุรกันดาร” (ยอห์น 6:49)

[53] **โคโลสี** 2:9 “เพราะว่าความเป็นพระเจ้าที่ครบบริบูรณ์ทั้งสิ้นดำรงอยู่ในพระกายของพระองค์” (ฉบับมาตรฐาน 2011) –ผู้แปล

เนื่องจากการรวมเป็นหนึ่งทางจิตวิญญาณที่น่าทึ่งนั้นทำให้การกระทำของพระเยซูจึงดูเหมือนการกระทำของพระยาห์เวห์อย่างมาก ความคล้ายคลึงกันอย่างสมบูรณ์จึงเป็นไปได้เพราะพระเยซูทรงร่วมมือกับพระยาห์เวห์ทุกประการ พระเยซูเป็นผู้ที่พระประสงค์ของพระยาห์เวห์สามารถเป็นจริงได้อย่างสมบูรณ์ นั่นเป็นเหตุผลที่พระเยซูไม่เคยทำบาปแม้ว่าพระองค์จะทรงถูกทดลองเหมือนเราทุกประการ (ฮีบรู 4:15)[54] พระเจ้าจะถูกทดลองไม่ได้ แต่พระเยซูสามารถจะถูกทดลองได้และพระองค์ก็ทรงถูกทดลองอย่างหนัก นี่คือพระเกียรติสิริของพระเยซู พระองค์ทรงเชื่อฟังพระยาห์เวห์อย่างสมบูรณ์ขณะที่เราไม่เป็นเช่นนั้น แต่เราสามารถปรารถนาที่จะมีความสมบูรณ์แบบอย่างของพระองค์ได้เหมือนที่อัครทูตเปาโลปรารถนาที่กล่าวว่าแม้เขายังไปไม่ถึงความสมบูรณ์แบบนั้น เขาก็จะบากบั่นต่อไปให้ถึง (ฟิลิปปี 3:12) สิ่งที่เรากำลังบากบั่นมุ่งไปนั้นได้สำเร็จแล้วในพระเยซูคริสต์ผู้เป็นมนุษย์

เราต้องจำไว้ว่าในความเชื่อตรีเอกานุภาพนั้นพระเยซูเป็นพระเจ้ามากกว่าเป็นมนุษย์ ความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์บดบังความเป็นมนุษย์ของพระองค์ นั่นคือเหตุผลที่ผมสอนเหมือนที่ผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพสอนว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้าในทุกเจตนารมณ์และความมุ่งหมาย ด้วยเหตุนี้เองบรรดาคริสเตียนจึงพูดถึงพระเยซูว่าเป็นพระเจ้าและสงวนท่าทีที่จะพูดถึงพระเยซูว่าเป็นมนุษย์ แต่แม้เมื่อเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพเราก็ยอมรับว่าพระองค์ทรงเป็นมนุษย์ เพราะถ้าไม่เป็นเช่นนั้นเราคงจะไม่ได้รับความรอด โรม 5:19 กล่าวว่า “เพราะการไม่เชื่อฟังของมนุษย์คนเดียว ทำให้คนเป็นอันมากเป็นคนบาปฉันใด การเชื่อฟังของมนุษย์คนเดียว ก็ทำให้คนเป็นอันมากเป็นคนชอบธรรมฉันนั้น”[55] (ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย) บาปของมนุษย์ต้องลบล้างโดยมนุษย์ไม่ใช่โดยพระเจ้า แม้แต่ผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพก็ยังยอมรับความเป็นมนุษย์ของพระคริสต์

มีสิ่งสำคัญบางอย่างที่เราต้องเข้าใจก็คือ ไม่มีที่ไหนในพระคัมภีร์ใหม่ที่ขอให้เราเชื่อว่าพระเยซูเป็นพระเจ้า นั่นเป็นสิ่งที่ความเชื่อในตรีเอกานุภาพคิดขึ้น แต่พิจารณาตามพระคัมภีร์แล้วการที่พระเยซูทรงเป็นมนุษย์เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง เพราะว่าความรอดของเราขึ้นอยู่กับการเป็นมนุษย์ของพระองค์

ภาพที่ผมกำลังวาดให้เห็นกว้าง ๆก็คือว่า พระเยซูผู้เป็นมนุษย์แท้เป็นร่างที่พระยาห์เวห์สถิตอยู่ พระยาห์เวห์ทรงเป็นพระเจ้าแท้ พระเยซูทรงเป็นมนุษย์แท้ ทั้งสองได้รวมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ไม่ใช่การรวมเป็นหนึ่งทางกายที่สับสนเข้าใจยาก แต่เป็นการรวมเป็นหนึ่งทางจิตวิญญาณอย่างแท้จริง คนที่รวมตนเองเป็นหนึ่งเดียวกับองค์ผู้เป็นเจ้า ก็เป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์ในจิตวิญญาณ (1 โครินธ์ 6:17)[56] เราก็มีประสบการณ์การรวมเป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้าด้วยแม้ว่าจะไม่ใช่ในระดับเดียวกับที่พระเยซูทรงรวมเป็นหนึ่งกับพระเจ้า แต่นี่ก็เป็นการรวมเป็นหนึ่งในแบบที่พระเยซูทรงต้องการให้เรามี! “เพื่อพวกเขาทั้งหมดจะเป็นหนึ่งเดียวกัน พระบิดาเจ้าพระองค์ทรงอยู่ในข้าพระองค์และข้าพระองค์อยู่ในพระองค์อย่างไร ก็ขอให้

---

[54] **ฮีบรู** 4:15 “เพราะว่าเราไม่ได้มีมหาปุโรหิตที่ไม่สามารถจะเห็นใจในความอ่อนแอของเรา แต่ทรงเคยถูกทดลองใจเหมือนเราทุกอย่าง ถึงกระนั้นพระองค์ก็ยังปราศจากบาป” (ฉบับมาตรฐาน 2011) –ผู้แปล

[55] ฉบับมาตรฐาน 2011 แปลโรม 5:19 ว่า “เพราะว่าคนจำนวนมากเป็นคนบาป เพราะคนคนเดียวที่ไม่เชื่อฟังอย่างไร คนจำนวนมากก็เป็นคนชอบธรรม เพราะพระองค์ผู้เดียวที่ได้ทรงเชื่อฟังอย่างนั้น”

[56] 1 โครินธ์ 6:17“แต่คนที่รวมตนเองเป็นหนึ่งเดียวกับองค์พระผู้เป็นเจ้าก็เป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์ในจิตวิญญาณ”(ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย) 1 โครินธ์ 6:17 “แต่คนที่ผูกพันกับองค์พระผู้เป็นเจ้า ก็เป็นจิตวิญญาณเดียวกับพระองค์” (ฉบับมาตรฐาน 2012 และ ฉบับ 1971)–ผู้แปล

พวกเขาอยู่ในพระองค์และอยู่ในข้าพระองค์อย่างนั้นด้วย เพื่อโลกจะได้เชื่อว่าพระองค์ทรงส่งข้าพระองค์มา”[57] (ยอห์น 17:21 ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย)

พระเยซูต้องการให้เราเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพระเจ้าเพื่อที่จุดประสงค์ของการสร้างใหม่จะสำเร็จ คุณจะคุ้นกับการสร้างใหม่จาก 2 โครินธ์ 5:17[58] และจากกาลาเทีย 6:15 ที่เปาโลพูดว่า “เพราะว่าจะเข้าสุหนัตหรือไม่นั้น ไม่สำคัญอะไร แต่การที่ถูกสร้างใหม่นั้นสำคัญ” ประเด็นสำคัญของการสร้างใหม่ก็คือว่าพระเยซูทรงเป็นหัวปีของการสร้างใหม่และเราเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับพระยาห์เวห์ นั่นคือเหตุผลเดียวว่าทำไมเราจะได้พิพากษาเหล่าทูตสวรรค์ เพราะถ้าไม่ได้รวมเป็นหนึ่งกับพระยาห์เวห์พระเจ้า ก็จะไม่มีใครสามารถพิพากษาเหล่าทูตสวรรค์ได้ การรวมเป็นหนึ่งกับพระเจ้าพระบิดาของเราเท่านั้นที่จะทำให้เราสามารถพิพากษาเหล่าทูตสวรรค์และครองร่วมกับพระองค์ได้

ความทุกข์ทรมานของพระเจ้า

เรามาถึงจุดสำคัญคือเรื่องกางเขนหรือความตายของพระคริสต์ที่เป็นคำไขของทุกสิ่ง เรื่องของกางเขนจะเข้าใจในมุมมองของความเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียวตามพระคัมภีร์ได้อย่างไร? เมื่อองค์ผู้เป็นเจ้าทรงเปิดตาของผมตามลำดับ ผมจึงเข้าใจจากภาพที่สวยงามในเศคาริยาห์ 12:10

> เราจะเทวิญญาณแห่งความเมตตาเอ็นดูและการวิงวอนบนราชวงศ์ดาวิดและชาวเยรูซาเล็ม ดังนั้น <u>เมื่อเขาทั้งหลายมองดู**เรา** ผู้ซึ่งเขาเองได้แทง</u> เขาจะไว้ทุกข์เพื่อท่าน เหมือนคนไว้ทุกข์เพื่อบุตรคนเดียวของตน และร้องไห้อย่างขมขื่นเพื่อท่าน เหมือนอย่างคนร้องไห้เพื่อบุตรหัวปีของตน (ฉบับ 1971)

ในพระคัมภีร์ฉบับนิวอเมริกันแสตนดาร์ด[59] คำว่า **“เรา”**[60] ใช้อักษรตัวใหญ่หมายถึงพระยาห์เวห์ ดังนั้นคำกล่าวว่า “เมื่อเขาทั้งหลายมองดู**เรา** ผู้ซึ่งเขาเองได้แทง” จึงหมายถึงพระยาห์เวห์ คำว่า “ได้แทง” ในภาษาฮีบรูหมายถึงแทงด้วยทวน ด้วยดาบ หรือด้วยตะปู อุปสรรคของความเชื่อในตรีเอกานุภาพไม่ได้อยู่ที่ความหมายของคำว่า “ได้แทง” แต่อยู่ที่ความจริงว่าเป็นพระยาห์เวห์ผู้ทรงถูกแทง นั่นเป็นคำกล่าวที่น่าแปลกใจมาก

ข้อนี้จะเป็นจริงไม่ได้ถ้าพระยาห์เวห์ไม่เคยสถิตอยู่ในพระเยซู เพราะไม่เช่นนั้นจะมีทางไหนอีกที่พระยาห์เวห์จะถูกแทง? แม้แต่นักอธิบายพระคัมภีร์ที่เป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ เช่นนักวิชาการพระคัมภีร์เดิมอย่างคีลและเดอลิซช์[61]ก็ยอมรับว่าการอ้างอิงตรงนี้คือพระเยโฮวาห์หรือพระยาห์เวห์ ส่วน “เรา” ในเศ

---

[57] “เพื่อพวกเขาจะได้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ดังเช่นพระองค์ผู้เป็นพระบิดาสถิตในข้าพระองค์และข้าพระองค์ในพระองค์ เพื่อพวกเขาจะได้อยู่ในพระองค์และในข้าพระองค์ด้วย เพื่อโลกจะได้เชื่อว่าพระองค์ทรงใช้ข้าพระองค์มา” (ฉบับมาตรฐาน 2011) –ผู้แปล

[58] 2 โครินธ์ 5:17 “ฉะนั้นถ้าใครอยู่ในพระคริสต์ เขาก็เป็นคนที่ถูกสร้างใหม่แล้ว สิ่งสารพัดที่เก่า ๆ ก็ล่วงไป นี่แน่ะกลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น” (ฉบับมาตรฐาน 2011) –ผู้แปล

[59] New American Standard Bible

[60] “Me”

[61] Keil and Delitzsch นักวิชาการพระคัมภีร์เดิม

คาริยาห์ 12:10 นั้นคู่มืออธิบายพระคัมภีร์ของคีลและเดอลิซช์กล่าวว่า “ดูตามข้อ 1[62] แล้วนี่คือพระเยโฮวาห์ พระผู้สร้างฟ้าและแผ่นดิน” (เล่ม10 หน้า 841)

คีลและเดอลิซช์ควรได้รับคำชมเพราะยอมรับว่าเศคาริยาห์กำลังพูดถึงพระเยโฮวาห์หรือพระยาห์เวห์ ในคู่มืออธิบายพระคัมภีร์หน้าเดียวกันนั้น พวกเขาพูดบางอย่างที่น่าคิดยิ่งขึ้นว่า “เศคาริยาห์ได้ย้ำให้เห็นถึงการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์ว่าเป็นการเสด็จมาของพระเยโฮวาห์ใน ‹มาลัค›[63] (คำฮีบรูที่หมายถึง “ผู้สื่อสาร”) ของพระองค์มายังประชากรของพระองค์ ตามมุมมองนี้เขายังสามารถอธิบายถึงการฆ่า ‹มาลัค› (ผู้สื่อสาร) ซึ่งก็เหมือนกับการฆ่าพระเยโฮวาห์” มีความจริงบางส่วนตามคำกล่าวนั้น

พระเจ้าได้เสด็จเข้ามาในพระกายพระเยซู และการอิทธิฤทธิ์ทั้งสิ้นที่พระเยซูได้ทรงกระทำนั้นพระเยซูทรงยอมรับว่ากระทำโดยฤทธิ์อำนาจของพระยาห์เวห์ เปโตรพูดในคำเทศนาแรกของเขากับชาวยิวว่า “ชนอิสราเอล ขอจงฟังสิ่งนี้ พระเยซูแห่งนาซาเร็ธผู้ที่พระเจ้าทรงรับรองโดยปาฏิหาริย์ การอัศจรรย์ และหมายสำคัญต่าง ๆ<u>ซึ่งพระเจ้าได้ทรง**ทำผ่าน**พระองค์</u>ท่ามกลางพวกท่าน ตามที่ท่านเองทราบอยู่แล้ว”[64] (กิจการ 2:22 ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย) เปโตรกำลังบอกคนทั้งหลายว่าทุกสิ่งที่พวกเขาได้เห็นพระเยซูกระทำนั้นกระทำโดยพระเจ้าเองคือพระยาห์เวห์ นี่ยิ่งเป็นการขยายคำที่พูดเพราะพระเยซูตรัสว่า “และคำที่พวกท่านได้ยินนี้ไม่ใช่คำของเรา แต่เป็นของพระบิดาผู้ทรงใช้เรามา” (ยอห์น 14:24)

สิ่งที่จะทำให้เราต้องแปลกใจก็คือ ถ้อยคำที่พระเยซูตรัสในคำเทศนาบนภูเขานั้นเป็นถ้อยคำของพระยาห์เวห์ล้วน ๆ! พระยาห์เวห์ประทานพระบัญญัติให้กับประชากรของพระองค์ทางโมเสสอย่างไร ตอนนี้พระยาห์เวห์ก็ทรงประทานพระดำรัสของพระองค์ (เช่น คำเทศนาบนภูเขา) ทางพระเยซูคริสต์อย่างเดียวกัน คุณรู้ตัวไหมว่าเมื่อคุณกำลังอ่านคำเทศนาบนภูเขานั้น คุณกำลังฟังคำสอนของพระยาห์เวห์อยู่?

เรื่องทั้งหมดนี้น่าอัศจรรย์แต่ก็ยังมีอะไรมากกว่านี้คือ ความทุกข์ทรมานทั้งสิ้นของพระเยซูนั้นเป็นความทุกข์ทรมานของพระยาห์เวห์! หากคุณไม่ทราบความจริงนี้ แล้วคุณจะสามารถรักพระเจ้าอย่างสุดใจ อย่างสุดจิต อย่างสุดความคิด และอย่างสุดกำลังของคุณได้อย่างไร? เรากลับสงวนความรักของเราให้กับพระเยซูแทน เพราะเหตุที่พระเยซูได้ทรงทนทุกข์ทรมานเพื่อเรา เราจึงสามารถรักพระองค์อย่างสุดใจ และสุดจิต สุดความคิดและสุดกำลังของเราได้เหมือนในเพลงที่ผมได้แต่งเอาไว้ ผมรักพระเยซูอย่างสุดใจของผมเพราะว่าพระองค์เป็นผู้ที่รับความทุกข์ทรมานอย่างที่เราเห็นจาก *“เดอะ แพสชั่น ออฟ เดอะ ไครสต์”*[65] แต่พระยาห์เวห์ทรงทุกข์ทรมานอะไรบ้าง? ในความคิดของเราแล้วเห็นว่าพระองค์ไม่ได้ทุกข์ทรมานอะไรเลย แต่นั่นเป็นความเข้าใจที่ผิด ๆเกี่ยวกับพระเจ้า เพราะพระยาห์เวห์ตรัสผ่านผู้เผยพระวจนะเศคาริยาห์ว่า “เขาทั้งหลายมองดูเรา ผู้ซึ่งเขาเองได้แทง”

มันน่าคิดว่าในความทุกข์ทรมานของพระเยซูนั้นพระยาห์เวห์ทรงทุกข์ทรมาน ที่ผ่านมาถ้อยคำในอิสยาห์ 63:9 ว่า “พระองค์ทุกข์ทรมาน ในความทุกข์ทรมานทั้งสิ้นของเขา” (ฉบับโฮลแมนคริสเตียนแส

---

[62] เศคาริยาห์ 12:1 “พระวจนะของพระยาห์เวห์เกี่ยวกับเรื่องอิสราเอล พระยาห์เวห์ผู้ทรงขึงท้องฟ้าออก และวางรากพิภพ และปั้นจิตวิญญาณให้มีอยู่ในมนุษย์ ตรัสว่า” (ฉบับมาตรฐาน 2011) –ผู้แปล

[63] มาจากคำฮีบรูว่า “Maleach” แปลว่า “Messenger” คือ “ผู้สื่อสาร หรือ ทูต”

[64] กิจการ 2:22 “ท่านทั้งหลายผู้เป็นชนชาติอิสราเอล จงฟังเรื่องต่อไปนี้ คือพระเยซูชาวนาซาเร็ธผู้ที่พระเจ้าทรงรับรองต่อท่านทั้งหลายโดยการอิทธิฤทธิ์ การอัศจรรย์และหมายสำคัญต่าง ๆ ที่พระเจ้าได้ทรง<u>ทำ**โดยพระองค์**</u>ท่ามกลางท่านทั้งหลาย ดังที่พวกท่านทราบอยู่แล้ว” (ฉบับมาตรฐาน 2011)

[65] The Passion of the Christ

ตนดาร์ด)[66]ได้แตะใจผมอย่างมากแต่ผมไม่ได้เอามาเกี่ยวโยงกับพระคริสต์แต่ตอนนี้ผมเข้าใจแล้ว ความทุกข์ของชนอิสราเอลในถิ่นทุรกันดารนั้นทำให้พระยาห์เวห์ทรงเป็นทุกข์ เมื่อพวกเขาต้องทุกข์ทรมาน พระองค์ก็ทรงทุกข์ทรมาน และเมื่อพระเยซูทรงทุกข์ทรมานอย่างในเรื่อง *"เดอะ แพสชั่น ออฟ เดอะ ไครสต์"* ที่พระองค์ถูกโบยตีจนเลือดอาบและพระหัตถ์กับพระบาทของพระองค์ถูกแทงนั้น พระยาห์เวห์ทรงทุกข์ทรมาน

พระเจ้าทรงทุกข์ทรมานมากยิ่งกว่ามนุษย์คนใดจะทุกข์ทรมานได้ แม้แต่จะคิดเราก็ไม่มีทางจะเข้าใจความทุกข์ทรมานของพระองค์ได้ ใครก็ตามที่แตะต้องคุณผู้เป็นบุตรของพระองค์ ก็เหมือนแตะต้องพระองค์ "เพราะผู้ใดแตะต้องเจ้า ก็แตะต้องแก้วพระเนตรของพระองค์" (เศคาริยาห์ 2:8 ฉบับอมตธรรมร่วมสมัย) แก้วตาหมายถึงตาดำ ส่วนที่ไวต่อความรู้สึกมากที่สุดของร่างกาย เม็ดทรายเม็ดเดียวที่เข้าตานั้นยังทำให้ระคายเคือง แล้วยิ่งคุณรักใครสักคนมากเท่าไร คุณก็จะยิ่งรู้สึกเจ็บปวดมากขึ้นเท่านั้นเมื่อมีอะไรเกิดขึ้นกับเขา พระเยซูทรงเป็นบุตรที่รัก เป็นขวัญตาและเป็นที่รักยิ่ง เพราะพระองค์ทรงเชื่อฟังและสัตย์ซื่อต่อพระบิดาจนถึงที่สุด เราก็เป็นบุตรที่รักด้วยเช่นกัน แต่พระเยซูทรงเป็นที่รักในแบบพิเศษ

ถ้าใครทำลายวิหารของพระเจ้า ก็ทำลายคนของพระเจ้าที่อยู่ในพระกายของพระคริสต์ พระเจ้าจะทรงทำลายเขา (1 โครินธ์ 3:17)[67] นั่นคือขนาดของความห่วงใยที่พระยาห์เวห์ทรงมีกับเรา การทำร้ายบุตรของพระเจ้าก็คือการทำร้ายพระยาห์เวห์ พระยาห์เวห์กำลังบอกเราว่า "ผู้ใดที่ยอมรับเจ้า ก็ยอมรับเรา ผู้ใดที่ปฏิเสธเจ้าก็ปฏิเสธเรา ผู้ใดที่ปะทะเจ้าก็ปะทะเรา ผู้ใดที่แทงเจ้าก็แทงเรา"

เมื่อพระเยซูถูกจับ ถูกเยาะเย้ย ถูกโบยตี และถูกตรึงกางเขน ถ้อยคำของเศคาริยาห์ 12:10 ก็สำเร็จที่พระยาห์เวห์ถูกแทงด้วยตะปูเหล่านั้น นี่ไม่ได้เป็นคำอธิบายเชิงเปรียบเทียบหรือให้ความหมายทางฝ่ายวิญญาณแต่สำเร็จตรงตามเศคาริยาห์ 12:10 พระยาห์เวห์ทรงถูกตรึงจริง ๆ อยู่ในพระคริสต์ ถ้าวันหนึ่งเราถูกฆ่าตายด้วยการถูกหินขว้างหรือการถูกกระทำในรูปแบบใดก็ตาม พระยาห์เวห์ก็ทรงทนทุกข์ทรมานกับเราทุกฝีก้าว นั่นคือความลึกซึ้งของการรวมเป็นหนึ่งของพระคริสต์กับพระเจ้า ที่เมื่อพระคริสต์ทรงถูกตรึงองค์ผู้เป็นเจ้าแห่งพระสิริก็ทรงถูกตรึงด้วย (1 โครินธ์ 2:8) โดยที่ "องค์ผู้เป็นเจ้าแห่งพระสิริ" เป็นคำอธิบายของพระคัมภีร์เดิมถึงพระยาห์เวห์

เราได้กล่าวมาก่อนหน้านี้ว่าพระยาห์เวห์ทรงอมตะและตายไม่ได้ พระองค์จะทรงทนทุกข์ทรมานจนถึงจุดของความตายแต่พระองค์ไม่สามารถจะตายได้ แต่ความตายยังหมายถึงการสิ้นสุดของความทุกข์ทรมานด้วย นี่เองที่บางคนซึ่งตกอยู่ในความทุกข์ทรมานจึงอยากจะตาย แต่เพราะพระยาห์เวห์ตายไม่ได้ พระองค์จึงทรงทุกข์ทรมานกับเราจนตลอด เหมือนที่พระองค์ทนทุกข์ทรมานกับมนุษย์พระเยซูคริสต์จนตลอด เมื่อพระเยซูทรงสิ้นพระชนม์ความทุกข์ทรมานก็สิ้นสุดลง

พวกเราหลายคนเข้าใจได้ยากว่าทำไมพระเยซูจึงทรงร้องเสียงดังที่กางเขนในเวลาบ่ายสามโมงว่า "เอลี เอลี ลามา สะบักธานี" ซึ่งมีความหมายว่า "พระเจ้าของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์ ทำไมพระองค์ทรงทอดทิ้งข้าพระองค์เสีย?" เป็นคำอ้างอิงจากสดุดี 22:1[68] ถ้อยคำเหล่านี้ทำให้เรางง เพราะถ้า

---

[66] จากฉบับ HCSB (Holman Christian Standard Bible)

[67] 1 โครินธ์ 3:17 "ถ้าใครทำลายวิหารของพระเจ้า พระเจ้าจะทรงทำลายคนนั้น เพราะว่าวิหารของพระเจ้าเป็นที่บริสุทธิ์ และพวกท่านเป็นวิหารนั้น" (ฉบับมาตรฐาน 2011) –ผู้แปล

[68] **สดุดี** 22:1 "พระเจ้าข้า พระเจ้าข้า ไฉนทรงทอดทิ้งข้าพระองค์เสีย? เหตุใดพระองค์ทรงเมินเฉยต่อการช่วยกู้ข้าพระองค์ และต่อถ้อยคำคร่ำครวญของข้าพระองค์?" กับ มัทธิว 27:46 "พอเวลาประมาณบ่ายสามโมง พระเยซูทรงร้องเสียงดังว่า "เอลี เอลี ลามาสะบักธานี"

พระเยซูทรงเป็นพระเจ้าและเป็นมนุษย์ แล้วพระเยซูจะถูกพระเจ้าทอดทิ้งได้อย่างไร? และถ้าพระเจ้าตายไม่ได้ อย่างนั้นก็หมายความว่าที่ตายก็เป็นเพียงครึ่งเดียวของพระเยซูที่ตาย ส่วนอีกครึ่งหนึ่งไม่ได้ตาย และเราก็จะวนกลับมาที่เรื่องเหลวไหลของความเชื่อในตรีเอกานุภาพอีกเช่นเดิม แต่ถ้าเราหลุดจากความคิดแบบความเชื่อในตรีเอกานุภาพ เราจะเห็นว่าในขณะที่พระเยซูสิ้นพระชนม์นั้นพระเจ้าไม่ได้ตาย แค่ก่อนนาทีแห่งความตายนั้นพระเยซูทรงรู้ว่าทั้งสองพระองค์กำลังจะแยกจากกันความทุกข์ทรมานจะสิ้นสุดลงแต่พระยาห์เวห์จะต้องปล่อยพระเยซูให้สิ้นพระชนม์แต่ลำพัง ทั้งหมดนี้สอดคล้องกันอย่างสมบูรณ์ในคำสอนที่เชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียว แต่ที่ผ่าน ๆมาผมไม่สามารถจะเข้าใจสิ่งที่พระเยซูตรัส

เมื่อถึงจุดนั้นพระยาห์เวห์ต้องไปจากพระเยซู แล้วไม่กี่อึดใจต่อมาในเวลาบ่ายสามโมงเช่นกัน พระเยซูได้ตรัสว่า “ข้าพระองค์ขอฝากจิตวิญญาณของข้าพระองค์ไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์” (ลูกา 23:46) พระองค์ยังคงพูดคุยกับพระยาห์เวห์ ณ จุดนั้นเองพระองค์กำลังจะมารวมเป็นหนึ่งกับพระยาห์เวห์อีกครั้งเพราะจิตวิญญาณของพระองค์กำลังจะถูกมอบฝากให้กับพระยาห์เวห์ พระเยซูได้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพระยาห์เวห์อีกครั้งหลังจากแยกกันช่วงสั้น ๆตรงความตาย แม้ขณะที่พระเยซูเสด็จลงไปยังแดนคนตายเพื่อประกาศกับเหล่าวิญญาณที่นั่น (1 เปโตร 3:19) พระยาห์เวห์ก็ทรงอยู่กับพระองค์ สดุดี 139:8 กล่าวว่า “ถ้าข้าพระองค์ขึ้นไปยังสวรรค์ พระองค์ก็สถิตที่นั่น ถ้าข้าพระองค์จะทำที่นอนไว้ในแดนคนตาย พระองค์ทรงอยู่ที่นั่น” สิ่งนี้สำเร็จเมื่อพระยาห์เวห์ได้เสด็จลงไปยังแดนคนตายด้วยกันกับพระคริสต์ เป็นเรื่องที่น่ามหัศจรรย์และน่าประหลาดใจจริง ๆ

และในช่วง 40 วันที่อยู่บนโลกหลังจากคืนพระชนม์ พระเยซูทำสิ่งที่คล้ายกับที่พระยาห์เวห์เคยทำในพระคัมภีร์เดิม พระเยซูทรงเตรียมอาหารเช้าและปลาย่างสำหรับสาวกของพระองค์ในแคว้นกาลิลี (ยอห์น 21:12,13) ผมสามารถหลับตามองเห็นว่าเป็นที่ไหน พวกเราที่เคยไปอิสราเอลและได้เดินรอบ ๆ ทะเลสาบกาลิลีจะรู้ว่าสถานที่นี้อยู่ใกล้คาเปอรนาอูมทางด้านเหนือของทะเลสาบกาลิลีที่ที่เหล่าสาวกจับปลาและพระเยซูทรงอยู่บนฝั่งกำลังเตรียมอาหารเช้าให้พวกเขาแต่เช้า นี่ไม่คล้ายกับสิ่งที่พระยาห์เวห์เคยทำให้กับชนอิสราเอลในถิ่นทุรกันดารหรอกหรือ?

หลังสิ้นสุดสี่สิบวันพระเยซูได้เสด็จขึ้นไปและถูกรับขึ้นไปกับพระบิดาพระยาห์เวห์ของพระองค์ ตลอดเวลาที่ผ่านมาทั้งสองพระองค์ไม่เคยแยกจากกัน ทั้งสองพระองค์เสด็จขึ้นไปด้วยกัน ได้ถูกรับเข้าสู่พระสิริ ผมสามารถจินตนาการออกว่าบรรดาชาวสวรรค์กำลังร้องฮาเลลูยาที่สนั่นก้องทั่วฟ้าสวรรค์และโลกต้อนรับพระยาห์เวห์พร้อมด้วยพระคริสต์กลับสู่สวรรค์ นั่นมหัศจรรย์เยี่ยมยอดจริง ๆ

สดุดี 150 สดุดีบทสุดท้ายที่เขียนขึ้นเพื่อใช้สรรเสริญ ในพระคัมภีร์ฉบับภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ “ฮาเลลูยา”[69] จะแปลว่า “สรรเสริญพระเจ้า” (Praise the LORD) ที่คำ “พระเจ้า” (LORD) กล่าวถึงพระยาห์เวห์ ทุกบรรทัดในสดุดี 150 จะเริ่มต้นด้วย “สรรเสริญพระเจ้า”[70] หรือ “สรรเสริญพระยาห์เวห์” ซึ่ง

แปลว่า “พระเจ้าของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์ ทำไมพระองค์ทรงทอดทิ้งข้าพระองค์เสีย?” (ฉบับมาตรฐาน 2011) –ผู้แปล

[69] ภาษาอังกฤษคือคำว่า “hallelujah”

[70] “Praise the LORD”
สดุดี 150:1 “สรรเสริญพระยาห์เวห์ จงสรรเสริญพระเจ้าในสถานนมัสการของพระองค์ จงสรรเสริญพระองค์ในพื้นฟ้าอันอานุภาพของพระองค์” (ฉบับมาตรฐาน 2011) –ผู้แปล

เป็นความหมายของ “ฮาเลลูยา” คำว่า “ฮาเลล” (Hallel) หมายถึง “สรรเสริญ” และ “ยาห์” (yah) เป็นคำสั้น ๆของยาห์เวห์ซึ่งปรากฏ 60 ครั้งในพระคัมภีร์เดิม ดังนั้น “ฮาเลลูยา” จึงหมายถึง “สรรเสริญพระยาห์เวห์” เมื่อพระยาห์เวห์พร้อมด้วยพระคริสต์เสด็จกลับสู่สวรรค์ บรรดาชาวสวรรค์อาจกำลังร้องเพลงสดุดี 150 ก็เป็นได้!

ผมอธิษฐานว่า องค์ผู้เป็นเจ้าจะทรงช่วยให้คุณมองเห็นความงดงามจากถ้อยคำของพระคัมภีร์ใหม่ เราไม่ได้สูญเสียอะไรเลยเมื่อมาเชื่อว่าพระเจ้ามีเพียงองค์เดียวตามพระคัมภีร์แต่เราได้รับทุกอย่าง ได้หลุดจากความคิดที่ผิด ๆของความเชื่อในตรีเอกานุภาพในที่สุด ผมหวังว่าท้ายที่สุดนี้เราจะเรียนรู้ที่จะรักพระยาห์เวห์พระเจ้าของเรา และรักพระเยซูคริสต์องค์ผู้เป็นเจ้าของเรา เพราะถ้าไม่มีพระเยซูเราก็จะไม่ได้รับความรอด พระองค์เป็นทางที่ไปถึงพระบิดา (ยอห์น 14:6) แต่พระองค์ไม่ใช่จุดหมายปลายทาง เพราะถ้าไม่มีทางคุณก็จะไปไม่ถึงจุดหมายปลายทาง

แม้จะเป็นการเสี่ยงที่จะพูดย้ำ ผมก็ขอเน้นอีกครั้งว่ามันถึงเวลาที่เราในฐานะของคริสตจักรและส่วนตัวบุคคลจะกลับมาหาองค์พระเจ้าของเรา มาหาพระยาห์เวห์ผู้ทรงรักเราและทรงทนความทุกข์ทรมานทั้งสิ้นในองค์พระคริสต์เพื่อเรา

ในที่สุดผมก็เข้าใจหนังสือวิวรณ์ เมื่อเป็นผู้เชื่อในตรีเอกานุภาพ ผมไม่เข้าใจว่าทำไมในวิวรณ์จึงมีการเทิดทูนพระยาห์เวห์เสมอ แต่ให้ความสนใจค่อนข้างน้อยกับพระเยซูพระเมษโปดก[71] พระเมษโปดกถูกกล่าวถึง 28 ครั้งในวิวรณ์ แต่ผู้ที่ประทับบนพระที่นั่งคือพระยาห์เวห์ถูกกล่าวถึงบ่อยกว่ามาก พระที่นั่งตรงกลางจะเป็นของ “พระเจ้าเที่ยงแท้เพียงองค์เดียว” อยู่เสมอดังที่พระเยซูทรงเรียกพระองค์ในยอห์น 17:3[72] พระเยซูในวิวรณ์จะถูกอ้างถึงแค่ว่าเป็นพระเมษโปดกและไม่เคยมีชื่อเรียกที่สำคัญอย่างอื่น (มีการตีความอยู่บ้าง ที่พระเยซูทรงมีชื่อเรียกอื่น ๆแต่เราจะไม่เข้าไปในรายละเอียดตอนนี้) ในวิวรณ์นั้นชื่อเรียกที่สำคัญของพระเยซูก็คือพระเมษโปดกผู้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา พระยาห์เวห์เป็นผู้ที่มอบพระเมษโปดก (ลูกแกะ) ของพระองค์ไว้ในมือของมนุษย์แทนเรา พระคัมภีร์กล่าวว่าพระเจ้า “ทรงมอบ” พระเยซูไว้ในมือของมนุษย์เพื่อที่ว่าพระเยซูจะถูกฆ่าเป็นเครื่องบูชาเพื่อบาปของเรา[73]

เราขอบคุณพระยาห์เวห์พระเจ้าที่ทรงจัดเตรียมพระเมษโปดก (ลูกแกะ) สำหรับความรอดของเรา เมื่ออิสอัคถามอับราฮัมบิดาของเขาว่า “ลูกแกะสำหรับเครื่องบูชาอยู่ที่ไหน?” อับราฮัมตอบว่า “ลูกเอ๋ย พระเจ้าจะทรงจัดหาลูกแกะสำหรับพระองค์เองเป็นเครื่องบูชา” (ปฐมกาล 22:7) ซึ่งเป็นสิ่งที่พระยาห์เวห์ได้ทรงกระทำเพื่อเราในพระเยซูคริสต์

---

[71] แปลว่า “ลูกแกะ”

[72] **ยอห์น** 17:3 “และนี่แหละคือชีวิตนิรันดร์ คือการที่พวกเขารู้จักพระองค์(พระบิดา) ผู้ทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียว และรู้จักพระเยซูคริสต์ที่พระองค์ทรงใช้มา” (ฉบับมาตรฐาน 2011) –ผู้แปล

[73] ฮีบรู 9:26 “แต่ความจริงพระองค์ทรงปรากฏครั้งเดียวเท่านั้นในปลายยุค เพื่อกำจัดบาปให้หมดสิ้นไป โดยการถวายพระองค์เองเป็นเครื่องบูชา” (ฉบับมาตรฐาน 2011) –ผู้แปล